

Genhusninger af lejere i kondemnable boliger

Genhusninger af lejere i kondemnable boliger

© VIVE og forfatterne, 2021

e-ISBN: 978-87-7119-902-4

Modelfoto: Ole Bo Jensen/VIVE

Projekt: 301429

Finansiering: Bolig og Planstyrelsen

VIVE – Viden til Velfærd

Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd

Herluf Trolles Gade 11, 1052 København K

www.vive.dk

VIVEs publikationer kan frit citeres med tydelig kildeangivelse.

Forord

VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd – har for Bolig- og Planstyrelsen (tidligere Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen) foretaget en undersøgelse af, hvem det er, der genhuses fra boliger, der er nedlagt forbud mod at bo i på grund af sundhedsfare. Hidtil har der ikke været nogen systematisk viden om de borgere, der genhuses, hvad der kendetegner dem, hvad der er gået forud for genhusningen, og hvordan deres boligsituation er efterfølgende.

Data om genhusninger som følge af kondemnering findes ikke centralt i nogen registre, og det er derfor de enkelte kommuner, der har indsendt data om disse genhusninger. VIVE vil i den forbindelse gerne rette en stor tak til samtlige kommuner, der har bidraget med data.

Undervejs i undersøgelsen har VIVE haft et godt og konstruktivt samarbejde med Bolig- og Planstyrelsen om at præcisere undersøgelsen, og det vil VIVE gerne takke for. Vi vil også gerne takke Søren Garde for bidrag til projektets tilblivelse og engageret sparring.

Rapporten er udarbejdet af seniorforsker Mette Lunde Christensen, projektchef og projektleder Gunvor Christensen samt analytiker Morten Holm Enemark. Rapporten har været underlagt både en intern og ekstern reviewproces. Vi takker for gode og konstruktive kommentarer fra reviewere.

Lisbeth Pedersen

Forsknings- og analysechef for VIVE Arbejde og Ældre

2021

Indhold

Sammenfatning	5
Hovedresultater	5
1 Baggrund, formål og metode	9
1.1 Metode og data	9
2 Baggrundskarakteristika for genhusede husstande	12
2.1 Alder, køn og etnicitet for genhusede personer	13
2.2 Husstandssammensætning	13
2.3 Etnicitet	16
2.4 Uddannelse, arbejdsmarkedstilknytning og indkomst	18
2.5 Øvrige indikatorer for social udsathed	22
3 Flyttehistorik i tiden op til genhusning	27
3.1 Flytninger mellem boliger	28
3.2 Flytninger mellem kommuner	29
4 Boligtype og kommunal velfærd før og efter genhusning	33
4.1 År for genhusning	34
4.2 Boligtype før og efter genhusning	34
4.3 Kommunal velfærd før og efter genhusning	35
Litteratur	40
Bilag 1 Registerdata	41
Bilag 2 Kommuner med genhusninger	47
Bilag 3 Fordeling af genhusninger på år	49
Bilag 4 Definition af Ejerform	50

Sammenfatning

Blandt særligt de tyndt befolkede kommuner pågår en diskussion af, hvordan man som kommune kan varetage og håndtere den socialpolitiske og ikke mindst den økonomiske opgave, der er forbundet med, at socialt sårbare og udsatte familier bor i boliger, der vurderes så sundhedsfarlige, at der nedlægges forbud mod beboelse. Hidtil har der ikke foreligget systematisk viden om omfanget af genhusninger eller om, hvad der kendetegner de husstande, der bliver genhuset fra kondemnable boliger. Der foreligger heller ikke systematisk viden om, hvorvidt de borgere, der genhuses, er kendte borgere af kommunen, er nogle, der tidligere ikke har modtaget velfærdsydelse, men gør det efter en genhusning, eller er tilflyttere. Viden om disse forhold kan tilvejebringe en større indsigt i, hvilke social- og boligpolitiske udfordringer der er forbundet med kondemnable boliger, samt mere viden om muligheder for at tilvejebringe den støtte, som borgere, genhuset som følge af kondemnering, har brug for for at komme godt videre i livet.

Denne undersøgelse tilvejebringer, som den første i Danmark, systematisk og detaljeret viden om borgere, der genhuses, fordi de bor i boliger, der er nedlagt forbud mod at bo i. Der findes ikke centralt indsamlede data om genhusninger som følge af kondemneringer i Danmark, og derfor har vi som en del af dette projekt foretaget en større dataforespørgsel hos en lang række kommuner. Dette har resulteret i oplysninger om genhusede borgere i forbindelse med kondemnering fra 20 kommuner. Der er således ikke tale om en repræsentativ afdækning af omfanget af kondemneringer, fordi kun et udvalg af kommuner har haft mulighed for at indlevere data til undersøgelsen (dvs. de har enten haft registreret data systematisk og/eller har haft tid til at lave dataudtræk) eller har haft genhusninger i det hele taget.

Formålet med undersøgelsen har været at afdække følgende tre hovedspørgsmål:

1. Hvad karakteriserer de genhusede beboere og deres familier i forhold til husstandssammensætning, socioøkonomi og social udsathed?
2. Hvordan ser de genhusede familiers flyttehistorik og boligkarriere ud i perioden omkring deres genhusning?
3. Modtager flere af borgere i de genhusede familier kommunale velfærdsydelse efter genhusningen sammenlignet med før genhusningen?

Undersøgelsen baserer sig på oplysninger om genhusninger af 353 husstande svarende til 756 beboere fra 20 forskellige kommuner i provinsen. Disse data er af Danmarks Statistik blevet koblet sammen med registerdata, og vi har foretaget registerbaserede analyser af de genhusede beboere.

Hovedresultater

Analysen af, hvilke typer af borgere der bliver genhuset fra deres bolig, fordi der er nedlagt forbud mod beboelse på grund af sundhedsfare, tegner et sammensat billede af en særdeles social og økonomisk udsat gruppe karakteriseret ved lav uddannelsesgrad, svag eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet, lav indkomst samt relativt flere misbrugsproblemer, psykisk sygdom og kriminalitet. Det er endvidere også en gruppe, der oftere har været anbragt uden for hjemmet og/eller modtaget forebyggende foranstaltninger. Det er også en meget heterogen gruppe, idet både børnefamilier og enpersons husstande, børn, unge og ældre, personer af dansk oprindelse og indvandrere alle optræder i gruppen af genhusede. Dette afspejler en meget sammensat gruppe

med komplekse og forskelligartede problemstillinger, hvilket indikerer, at der ikke blot er én løsning for gruppen af genhusede personer, men at gruppen tværtimod er sammensat af mange forskelligartede målgrupper.

Det er ikke muligt på baggrund af analysen at pege på bestemte begivenheder, der udløser, at en familie ender i en bolig, hvorfra de bliver genhuset. Der tegner sig derimod et billede af, at de genhusede borgere over en længere årrække generelt har befundet sig i en vanskelig social udsat position.

Tilsvarende er der heller ikke indikationer på, at selve genhusningen forværrer eller forbedrer deres livssituation målt på, om der ved genhusningen identificeres nye behov, der udløser bestemte former for velfærdsydelse. De eneste velfærdsydelser, hvor antallet af modtagere blandt de genhusede beboere er større efter genhusningen, end det var før, er anbringelser, alkoholmisbrugsbehandling og servicelovsydelser, hvor sidstnævnte næsten udelukkende består af socialpædagogisk støtte. Dog findes der kun oplysninger om servicelovsydelser for voksne fra 2014, hvilket betyder, at den stigning, vi finder i antallet af modtagere af servicelovsydelser, kan være drevet af, at der ganske simpelt ikke findes oplysninger tilbage i tid, og at vi dermed undervurderer antallet af modtagere før genhusningen.

Et opmærksomhedspunkt om, hvorvidt en genhusning eksempelvis har en negativ betydning for husstandenes tilknytning til uddannelse og arbejdsmarkedet, står tilbage, fordi en stor del af de genhusninger, der undersøges, er foregået i 2016-2018. Der er således ikke tilstrækkelige oplysninger efter genhusningen til at identificere afledte virkninger af genhusningen på uddannelse og arbejdsmarkedstilknytning, da det ikke er muligt at lave mere detaljerede individuelle forløbsanalyser for en stor nok gruppe af de genhusede.

De fleste genhusede boede allerede i kommunen

Næsten alle kommuner, der har indrapporteret oplysninger om genhusninger, er kendetegnet ved at være tyndt befolkede (15 ud af 20 kommuner). Omkring halvdelen af de husstande, der bliver genhuset, har boet i den kommune, der ender med at nedlægge beboelsesforbud, i mindst 3 år op til genhusningen. For omtrent hver anden husstand lå den bolig, de boede i, førend de flyttede ind i genhusningsboligen, også i genhusningskommunen. Det vil sige, at næsten halvdelen af husstandene allerede boede i genhusningskommunen i mindst én anden bolig før genhusningsboligen.

Over halvdelen af de genhusede husstande har boet kortvarigt i genhusningsboligen, dvs. under 2 år. Det kan pege i retning af, at denne gruppe af borgere er flyttet ind i boliger, der allerede på indflytningstidspunktet har været i kraftigt forfald. Der er omvendt en mindre andel – godt 1 ud af 10 – genhusede husstande, der har boet i genhusningsboligen i mere end 10 år. Det peger på, at disse boliger formentlig har været i en god og forsvarlig stand til en begyndelse, men over tid ikke er blevet vedligeholdt og dermed ender som ubeboelige.

De genhusede beboere er kendetegnet ved større mobilitet sammenlignet med befolkningen (af lejere). 75 pct. af genhusede beboere har flyttet bolig mindst én gang inden for de seneste 3 år inden genhusningen og knap 40 pct. inden for det seneste år inden genhusningen, mens de tilsvarende andele af befolkningen er henholdsvis 50 og 24 pct. Næsten alle genhusede, som har skiftet kommune samtidigt med, at de flyttede ind i genhusningsboligen, er flyttet fra en kommune med samme befolkningstæthed – enten fra medium til medium, eller fra tynd til tynd – eller fra en kommune med medium befolkningstæthed til en med tynd befolkningstæthed. Kun 5 pct. er flyttet fra en tæt befolket kommune til genhusningskommunen.

Mange børn prøver at blive genhuset

Mange af de genhusede husstande er familier med børn. Godt en fjerdedel af husstandene har hjemmeboende børn under 18 år, og en tredjedel har hjemmeboende børn under 25 år. For de genhusninger, der er med i denne undersøgelse, drejer det sig om 238 børn under 18 år, hvoraf 131 børn er under 10 år gamle. Der er således en relativt stor andel af børn og unge, som har boet i boliger, der er så sundhedsfarlige, at de har fået forbud mod beboelse.

Et ud af fire børn under 18 år har på et tidspunkt forud for, at de genhuses, fået forebyggende foranstaltninger efter serviceloven. I befolkningen gælder det for 7 pct. af befolkningen. Det vil sige næsten fire gange så stor en andel af de genhusede børn har fået forebyggende foranstaltninger som i befolkningen.

Hver anden genhusede husstand er enlige

Enpersons husstande udgør samlet set halvdelen af de, der bliver genhuset. To ud tre af disse husstande består af mænd. Aldersmæssigt er der tale om alle aldersgrupper, gående fra under 29 år og hele vejen op til pensionsalderen. Der er hovedsageligt tale om etniske danske personer i disse enpersons husstande.

De fleste har svag eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet

Uddannelsesniveaue er lavt blandt de genhusede. Hver anden af de genhusede i alderen 18-64 år har grundskolen som højest fuldførte uddannelse, og kun 4 pct. blandt genhusede har en videregående uddannelse (enten af kort, middel eller lang varighed) sammenlignet med 30 pct. i befolkningen. Hver fjerde har enten ukendt uddannelse eller har ikke færdiggjort grundskolen.

Tre ud ti genhusede modtager kontanthjælp, mens andelen i befolkningen er 6 pct. Kun knap en fjerdedel af de genhusede 18-64-årige er i beskæftigelse, mens den tilsvarende andel i befolkningen er 70 pct. Hver femte genhusede beboer modtager førtidspension, og over 10 pct. står helt uden for arbejdsstyrken (dvs. de modtager ingen ydelser overhovedet).

Endelig kendetegner det de genhusede husstande, at de har særdeles lave indkomster. Den gennemsnitlige ækvivalerede familieindkomst for de genhusede er 141.292 kr., hvor befolkningsgennemsnittet er 275.378 kr. 34 pct. af de genhusede husstande lever under fattigdomsgrænsen, mens det samme er tilfældet for 14 pct. i befolkningen.

Gruppen af genhusede er typisk etnisk danske, men indvandrere er overrepræsenteret

Otte ud af ti af de genhusede personer har en etnisk dansk baggrund. 18 pct. er indvandrere og 3 pct. er efterkommere. Gruppen af indvandrere er overrepræsenterede i forhold til befolkningen, idet næsten dobbelt så stor en andel af de genhusede personer er indvandrere sammenlignet med andelen af indvandrere i befolkningen generelt.

Størstedelen af de genhusede med etnisk minoritetsbaggrund kommer fra Østeuropa eller ikkevestlige lande. Hver tredje af samtlige indvandrere stammer fra Syrien og må således formodes at være flygtninge.

Af de med etnisk minoritetsbaggrund, der bliver genhuset, har næsten seks ud ti været i Danmark i 3 år eller mindre. Det peger på, at disse borgere, hurtigt efter at de er kommet til Danmark, er flyttet ind i boliger, hvor der kort tid efter nedlægges forbud mod beboelse på grund af sundhedsfare.

Ingen markante ændringer i antallet af velfærdsydelse efter en genhusning

Der er ikke stærke indikationer på, at dette er en befolkningsgruppe, som bliver "opdaget" ved genhusning og først derefter modtager de ydelser og indsatser, de har behov for. Der er således ikke noget, der peger på, at denne gruppe kommer til at repræsentere en stigning i kommunens udgifter til velfærdsydelser efter genhusning.

De eneste velfærdsydelser, hvor antallet af modtagere blandt de genhusede beboere er større efter genhusningen, end det var før, er anbringelser, alkoholmisbrugsbehandling og service-lovsydelser, hvor sidstnævnte næsten udelukkende består af socialpædagogisk støtte. Der er dog tale om få anbringelser og få beboere i alkoholmisbrugsbehandling.

Flere beboere modtog stofmisbrugsbehandling, var hjemløse, modtog førtidspension, sygedagpenge, dagpenge, integrationshjælp eller kontanthjælp før genhusningen end efter genhusningen. Der er flere beboere, der modtager boligstøtte efter genhusningen end før, men selvom størstedelen stadig bor til leje efter genhusningen, er det langt fra alle, som modtager boligstøtte i den bolig, de genhuses til.

De fleste genhuses i privat udlejning

Godt seks ud ti genhuses i privat udlejning, mens hver femte af de genhusede husstande flytter ind i en almen bolig. Før genhusningen bor 12 pct. i almene boliger og 2 pct. bliver genhuset fra almene boliger. Det vil sige, at der er øget tilflytning til den almene boligsektor efter genhusningen. De, der flytter ind i almene boliger, kommer ind i en formentlig mere ordnet og stabil boligform givet reguleringen af den almene boligsektor.

Andelen, der modtager boligstøtte efter genhusningen, stiger med 13 procentpoint fra 22 pct. til 35 pct. Der er både tale om en lav andel af beboere, der modtager boligstøtte forud for genhusningen og en lav andel efter. Den lave andel forud for genhusningen kan både skyldes, at beboere ikke kender til deres muligheder for at få boligstøtte, ikke får søgt boligstøtte eller bor i en bolig, hvortil der ikke kan bevilliges boligstøtte. Når andelen i boligstøtte efter genhusningen stiger, kan det skyldes, at flere husstande er blevet gjort opmærksomme på, at de er berettiget til boligstøtte. Givet at mange genhusede fortsat bor til leje, og at de har lave indkomster, ville forventningen dog være, at en langt større andel ville være berettiget til boligstøtte, hvis de søgte.

Læsevejledning

Rapporten er struktureret som følger. Først gennemgås baggrund, formål og metode i kapitel 1. Dette kapitel gennemgår først, i hvilke tilfælde en kommunal genhusning bliver sat i værk ifølge byfornyelseslovens Kapitel 9 (Transport- og Boligministeriet, 2020). Derefter gennemgår kapitlet formålet med analysen, samt hvordan analysepopulationen er afgrænset. Kapitel 2 indeholder den beskrivende analyse af baggrundskarakteristika for de genhusede husstande og personer, og kapitel 3 beskriver familiernes flytnehistorik ledende op til genhusningen. Det sidste kapitel, kapitel 4, indeholder en beskrivelse af de genhusedes boligtyper samt en opgørelse af, hvilke kommunale velfærdsydelser de genhusede personer modtager før og/eller efter genhusningen.

1 Baggrund, formål og metode

Efter lov om byfornyelse og udvikling af byer (Transport- og Boligministeriet, 2020) har kommunalbestyrelsen pligt til at føre tilsyn med, at bygninger, som benyttes til beboelse og ophold, ikke er sundhedsfarlige og brandfarlige. Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med alle boliger og opholdsrum uanset deres ejerform.

Hvis en kommune får en henvendelse eller på anden måde finder ud af en bolig kan være sundhedsfarlig eller brandfarlig, skal kommunalbestyrelsen sikre, at denne mistanke undersøges. På baggrund af en gennemført undersøgelse skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om, hvorvidt benyttelsen af bygningen er forbundet med sundhedsfare eller brandfare.

Såfremt vurderingen er, at der kan konstateres sundhedsfare eller brandfare, har kommunalbestyrelsen pligt til at kondemnere. Det vil sige, at der skal nedlægges forbud mod benyttelse af bygningen eller en del af bygningen til beboelse eller ophold for mennesker. Tillige med forbuddet om beboelse skal kommunalbestyrelsen fastsætte en tidsfrist for, hvornår boligen skal være fraflyttet. Den tidsfrist fastsættes ud fra, hvor sundhedsfarlig boligen er.

Hvis en kommunalbestyrelse beslutter, at der skal laves forbud mod beboelse, har kommunalbestyrelsen pligt til at genhuse beboerne. Genhusningen skal ske senest på datoen for fristen for fraflytning. Genhusningsforpligtelsen gælder husstande i lejeboliger, ejer- og andelsboliger.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at forbuddet mod beboelse kan ophæves, hvis der sker fysiske forbedringer og ombygninger, kan kommunalbestyrelsen vælge, at genhusning kun er midlertidig, fordi beboerne efter forbedringerne kan flytte tilbage til boligen. Kommunalbestyrelsen kan også beslutte, at der er tale om en permanent genhusning. Beslutningen om permanent eller midlertidig genhusning baserer sig på en konkret vurdering om, hvad der er den bedste løsning under hensyntagen til husstanden økonomi, præferencer mv.

Denne undersøgelse tilvejebringer, som den første i Danmark, detaljeret viden om borgere, der genhuses, fordi de bor i boliger, der er nedlagt forbud mod at bo i. Formålet med undersøgelsen er at besvare tre hovedspørgsmål:

- Hvad karakteriserer de genhusede beboere og deres familier? Hvem er de – hvordan er husstandssammensætningen, er det hovedsageligt børnefamilier, enlige eller par? Er de mere socialt udsatte end familier i Danmark generelt?
- Hvordan ser de genhusedes familiers flytnehistorik ud i årene op til genhusningen? Flytter de fx meget i årene ledende op til genhusningen? Har de boet i genhusningskommunen i en årrække, eller er de netop flyttet til denne kommune? Hvordan ser deres boligkarriere ud efter genhusningen?
- Sker der ændringer i omfanget af kommunale velfærdsydelse for de genhusede familier efter genhusningen? Særligt, stiger antallet af borgere i de genhusede familier, som modtager kommunale velfærdsydelser efter genhusningen sammenlignet med før genhusningen?

1.1 Metode og data

Undersøgelsen af genhusninger, herunder karakteristika af de genhusede samt forbrug af velfærdsydelser, består i deskriptive analyser af beboere, der har været berørt af genhusninger.

Data for genhusninger er indsamlet i 2019 og består af oplysninger fra en række kommuner om de genhusninger, som kommunerne har haft inden for de seneste 5 år som følge af kondemnering. Vi kontaktede 63 kommuner, som vi forventede ville have erfaringer med genhusninger, og heraf indsendte 24 kommuner oplysninger vedrørende deres genhusede borgere. En del kommuner (iflg. vores oplysninger mindst otte kommuner) har ingen genhusninger haft som følge af kondemneringer i perioden. En undersøgelse fra 2017 (Kristensen et al., 2007) har lavet et skøn over antallet af nedrivningsparate boliger i Danmark, og den analyse skønner samtidigt, at andelen af nedrivningsparate huse er højest på bl.a. Lolland-Falster og øerne og i det nordvestlige Jylland. Vi har modtaget oplysninger om genhusninger fra en del kommuner fra disse områder, men også fra kommuner andre steder i landet. En del kommuner har indsendt oplysninger om genhusninger længere tilbage i tid med dét resultat, at vi for nogle kommuner har genhusninger helt tilbage til 2010.

Oplysningerne består i navn, adresse, fødselsdato og cpr-nummer samt datoen for genhusning for dén person, hvis navn står på lejekontrakten (og i enkelte tilfælde samtlige personer i de genhusede husstande).

Vi modtog oplysninger om 618 genhusninger. Vi har frasorteret oplysninger uden genhusningsdatoer, da vi ikke vil kunne identificere, fra hvilken adresse genhusningen fandt sted. Endvidere har vi frasorteret genhusninger fra 2019, da vi ikke kan følge disse individer i registerdata efter deres genhusning. Af de resterende genhusninger har Danmarks Statistik kunnet identificere 550 personer, hvoraf nogen altså tilhører den samme familie.

For at danne analysepopulationen af genhusede familier kobler vi de 550 personer med registerdata. Først identificerer vi de 550 personer i Flytterregisteret (BEFBOP), hvor vi kan finde deres flyttedato ved hjælp af genhusningsdatoen fra de kommunale data, samt den adresse, de er genhuset fra. Derefter identificeres resten af familiemedlemmerne i husstanden i Befolkningsregisteret (BEF) ud fra, hvem der bor på den samme adresse, og hvem der tilhører den samme familie.¹

Befolkningsregisteret opgøres imidlertid kun én gang årligt (31. december), dvs. kun i de tilfælde, hvor den genhusede person også boede på genhusningsadressen d. 31. december året før, kan vi være helt sikre på, hvem de andre husstandsmedlemmer er. Vi antager derfor, at i de tilfælde, hvor den genhusede person har haft en flytning imellem d. 31. december året før og genhusningen, er de husstandsmedlemmer, som den genhusede person bor sammen med d. 31. december året før, også blevet genhuset.

For langt de fleste af de genhusede personer stemmer genhusningsdatoen opgivet af kommunen perfekt overens med flyttedatoen i Flytterregisteret. Der er imidlertid en mindre andel, for hvem der ikke findes en flyttedato i Flytterregisteret, som matcher genhusningsdatoen opgivet af kommunen. Vi antager derfor, at hvis flyttedatoen i Flytterregisteret ligger inden for en måned af genhusningsdatoen, så svarer dén flytning til genhusningen.

Med disse to antagelser ender vi med en analysepopulation bestående af 353 husstande og 756 personer. Afgrænsningen af analysepopulationen er beskrevet i Tabel 1.1. Som det kan ses, stemmer datoerne overens for størstedelen af husstandene, ligesom også flertallet af husstandene bor på genhusningsadressen d. 31. december året før genhusningen.

---

¹ Vi benytter Danmarks Statistiks E-familie definition.

Tabel 1.1 Dannelse af analysepopulationen af genhusede husstande og personer.

Kriterie	Antal observationer fra kommunale data	Antal personer	Antal husstande
Fraflytnings- og genhusningsdato stemmer perfekt overens og bor der 31. december	358	524	245
Fraflytnings- og genhusningsdato stemmer perfekt	59	81	46
Fraflytnings- og genhusningsdato afviger +/- 30 dage og bor der 31. december	51	125	51
Fraflytnings- og genhusningsdato afviger +/- 30 dage	11	26	11
Total analysepopulation	479	756	353
Mere end +/- 30 dage mellem fraflytnings- og genhusningsdato	71		
Total	550		

Anm.: Antallet af observationer fra de kommunale oplysninger er større end antallet af husstande, fordi nogle kommuner i nogle tilfælde har indsendt oplysninger på samtlige personer i en genhuset husstand.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Analysepopulationen stammer fra 20 af de 24 kommuner, der oprindeligt indsendte data til VIVE.² Kommunerne Guldborgsund og Mariagerfjord tegner sig for de største antal genhusninger pr. kommune, med henholdsvis 137 og 68 genhusede husstande, mens der omvendt er 7 andre kommuner, som har mindre end 5 genhusede husstande hver i perioden. Fordelingen af genhusede husstande på samtlige 20 kommuner er i Bilag 2.

Antallet af indsendte oplysninger om genhusninger kan *dog ikke* tolkes som, at det dermed er Guldborgsund og Mariagerfjord, der har flest genhusninger. Omfanget af indsendte oplysninger kan i stedet være udtryk for, hvilke kommuner der relativt nemt kunne udtrække oplysninger også tilbage i tid, og hvilke ressourcer den enkelte kommune på indsendelsestidspunktet kunne afse til at tilvejebringe data.

² Dette skyldes, at Danmarks Statistik ikke har kunnet identificere individerne fra 2 af de 24 kommuner, at én af kommunerne kun havde én genhusning uden genhusningsdato og at én kommune kun havde genhusninger, der havde mere end +/- 30 dage mellem fraflytnings- og genhusningsdato. Det drejer sig imidlertid kun om få personer.

2 Baggrundskarakteristika for genhusede husstande

I dette kapitel beskriver vi populationen af genhusede husstande og personerne i husstandene på genhusningstidspunktet i forhold til husstandens sammensætning og personernes alder, køn, etnicitet, uddannelse og arbejdsmarkedstilknytning, psykisk helbred, eventuelle misbrugsproblemer og sociale problemer i barndommen samt erfaringer med kriminalitet.

Det overordnede billede, der kendetegner de genhusede husstande, er, at de harer en socialt udsat gruppe med lavt uddannelsesniveaue, lav arbejdsmarkedstilknytning, lav indkomst og høje forekomster af sociale problemer i form af misbrugsproblemer, psykiske lidelser og sociale foranstaltninger i barndommen i form af forebyggende foranstaltninger og anbringelser. Men det er også en meget heterogen gruppe, idet både børnefamilier og enpersons husstande, børn, unge og ældre, personer af dansk oprindelse og indvandrere alle optræder i forholdsvist store grupper i populationen. Dette afspejler en meget sammensat gruppe med komplekse og forskelligartede problemstillinger, hvilket indikerer, at man ikke kan betragte gruppen af genhusede personer som én gruppe, men at gruppen tværtimod er sammensat af mange forskelligartede målgrupper.

Der er følgende hovedresultater i kapitlet:

- Godt en fjerdedel af husstandene er børnefamilier
- Fire ud af ti børn under 18 år bor med en enlig forælder
- Halvdelen af husstandene er enpersons husstande. Disse består mestendels af enlige mænd (63 pct.), som næsten alle er af dansk oprindelse (92 pct.). Aldersmæssigt er de nogenlunde ligeligt fordelt i alderen 15 til over 70 år gamle
- Næsten en tredjedel af de genhusede personer er børn under 18 år
- Knap 80 pct. af de genhusede er af dansk oprindelse, mens 18 pct. er indvandrere, og kun 3 pct. er efterkommere. Set i forhold til befolkningen er indvandrere overrepræsenterede med 8 procentpoint
- De genhusede voksne i alderen 18-64 år har typisk et lavt uddannelsesniveaue og en lav arbejdsmarkedstilknytning. 29 pct. har uddannelse ud over grundskolen, og til sammenligning er befolkningsgennemsnittet næsten 80 pct. Arbejdsmarkedstilknytningen er næsten tre gange så lav blandt de genhusede sammenlignet med befolkningen: 24 pct. af genhusede voksne er i beskæftigelse, mens den tilsvarende andel i befolkningen er næsten 70 pct.
- De genhusede har lavere disponible indkomster end befolkningen generelt. Andelen af familier, der lever under fattigdomsgrænsen, er 20 procentpoint højere blandt de genhusede familier, end den er i befolkningen.
- De genhusede er ofte også påvirket af øvrige typer af socialt udsathed. Sammenlignet med befolkningen har de 4 gange så mange sigtelser, 6 gange så mange domme, mellem 2 og 3 gange højere forekomst af psykiske lidelser, 3-5 gange højere forekomst af forebyggende foranstaltninger og anbringelser og 4 gange så høj forekomst af alkoholmisbrug og 10 gange så høj forekomst af stofmisbrug.

2.1 Alder, køn og etnicitet for genhusede personer

I dette afsnit beskriver vi alders-, køns- og etnicitetsfordelingen for samtlige genhusede personer. I alt er der 756 genhusede personer, og der er stort set lige mange mænd (drengene) og kvinder (piger), jf. Tabel 2.1

Tabel 2.1 Kønsfordeling. Personer. I procent.

Køn	Pct.
Mænd	51
Kvinder	49
Total	100

Anm.: N=756

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Næsten en tredjedel af de genhusede personer er børn under 18 år, og forholdsvis få er over 60 år gamle, jf. Tabel 2.2. Sammenlignet med befolkningen er der flere børn og unge og færre ældre blandt de genhusede, end der er i befolkningen generelt.

Tabel 2.2 Aldersfordeling. Personer. I procent.

	Genhusede	Befolkningen
<18 år	32	20
18-29 år	22	16
30-59 år	40	39
60-69 år	4	12
70+ år	2	13
Total	100	100

Anm.: N (genhusede)=756, N (befolkning)=5.761.421.

Personens alder på genhusningstidspunktet for de genhusede. For befolkningen er aldersfordelingen for året 2018.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

De i alt 756 genhusede personer dækker over, at flere af de genhusede bor i samme husstand. I alt svarer de 756 genhusede personer til 353 husstande, der er blevet genhuset.

2.2 Husstandssammensætning

I dette afsnit kortlægger vi husstandssammensætningerne for de genhusede husstande. Formålet med dette afsnit er ikke at sammenligne med husstandssammensætning i befolkningen generelt, men udelukkende at undersøge, hvordan de genhusede personer fordeler sig på forskellige typer af husstande. De fleste husstande består af enfamilies-husstande jf. Tabel 2.3. 92 pct. af husstandene består af 1 familie, 7 pct. består af 2 familier og 1 pct. af husstandene er trefamilies-husstand.

Tabel 2.3 Antal familier i husstanden. I procent.

Antal familier i husstanden	Pct.
1 familie	92
2 familier	7
3+ familier	1
Total	100

Anm.: N=353. Baseret på Danmarks Statistiks E-familie definition. Opgjort på genhusningstidspunktet.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Næsten halvdelen af de genhusede husstande består kun af én person (49 pct.), en fjerdedel består af to personer (enten et par eller en enlig forælder med et barn), men omvendt er der også en del husstande med fem eller flere personer (11 pct.), jf. Tabel 2.4.

Tabel 2.4 Antal personer i husstanden. I procent.

Antal personer i husstanden	Pct.
1 person	49
2 personer	25
3 personer	8
4 personer	7
5 personer	5
6+ personer	6
Total	100

Anm.: N=353. Baseret på Danmarks Statistiks E-familie definition og husstande i Befolkningsregisteret. Opgjort på genhusningstidspunktet.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Godt en fjerdedel af husstandene har hjemmeboende børn under 18 år, og en tredjedel har hjemmeboende børn under 25 år. Der er således en relativt stor andel af børn og unge, som har boet i boliger, der er så sundhedsfarlige, at de har fået forbud mod beboelse, jf. Tabel 2.5.

Tabel 2.5 Hjemmeboende børn i husstanden. I procent.

Antal hjemmeboende børn	Antal <18 år	Antal <25 år
0 børn	73	66
1 børn	9	14
2 børn	7	9
3 børn	6	5
4+ børn	5	5
Total	100	100

Anm.: N=353. Opgjort på genhusningstidspunktet.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Når vi sammenholder aldersfordelingen i Tabel 2.2 med antallet af husstande med hjemmeboende børn i Tabel 2.5, kan man se, at der er en forholdsvis stor andel af de genhusede, som er børn (knap en tredjedel, svarende til 238 børn), og at der også er en forholdsvis stor andel af husstande, som er børnefamilier med børn under 18 år (godt en fjerdedel, 27 pct., svarende til 95 husstande).

I godt 4 ud af 10 af husstande med børn under 18 år bor børnene med en enlig forælder. Den tilsvarende andel i befolkningen er godt 2 ud af 10.³ I de udsatte boligområder (karakteriseret som de områder, der har en helhedsplan), er andelen af husstande med enlige forældre omkring 60 pct. for børn af dansk oprindelse og omkring 30 pct. for børn med ikkevestlig oprindelse (Christensen et al., 2019).

Tabel 2.6 Fordeling på husstandstype for husstande med børn under 18 år. Genhusede. I procent.

Husstandstype	Pct.
Enlig forælder	43
Par (ægtepar og samlevende)	42
Husstand med flere familier	15
Total	100

Anm.: N=95. Husstande med børn.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Hvis vi omvendt ser på børnene, så er der ligeledes knap 40 pct. af de genhusede børn, som bor med kun én af deres forældre, jf. Tabel 2.7.

Tabel 2.7 Fordeling af husstandstype på børn under 18 år. I procent.

Husstandstype	Pct.
Enlig forælder	39
Par (ægtepar og samlevende)	45
Husstand med flere familier	16
Total	100

Anm.: N=238. Børn under 18 år.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

2.2.1 Enpersons husstande

En stor andel af de genhusede husstande består kun af en enkelt person. Vi ser derfor lidt nærmere på disse enpersons husstande. For det første undersøger vi, om det er kvinder eller mænd, jf. Tabel 2.8. Vi ser, at knap to tredjedele af enpersons husstandene udgøres af mænd.

Tabel 2.8 Enpersons husstande opgjort i forhold til køn. I procent.

Køn	Pct.
Mænd	63
Kvinder	37
Total	100

Anm.: N=173

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Vi undersøger dernæst deres aldersfordeling, jf. Tabel 2.9.

³ Statistikbanken FAM44BA. 2018.

Tabel 2.9 Enpersons husstande opgjort i forhold til alder. I procent.

Aldersgruppe	Pct.
< 29 år	25
30-39 år	10
40-49 år	24
50-59 år	21
60+ år	20
Total	100

Anm.: N=173. Opgjort på genhusningstidspunktet.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Der er færrest i aldersintervallet 30-39 år (10 pct.), og ellers fordeler de genhusede beboere sig jævnt henover alle andre aldersintervaller med mellem ca. 20 og 25 pct. i hvert aldersinterval, rangerende lige fra unge i 20'erne til pensionsalderen. Der er altså ikke én bestemt aldersgruppe, der dominerer denne gruppe.

Til sidst undersøger vi etnicitet for enpersons husstandene, jf. Tabel 2.10. Her er billedet mere entydigt end ved alder, idet langt størstedelen (92 pct.) er af dansk oprindelse.

Tabel 2.10 Enpersons husstande opgjort i forhold til etnicitet. I procent

Oprindelse	Pct.
Dansk oprindelse	92
Indvandrere	8
Total	100

Anm.: N=173.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

For at opsummere, hvordan husstandssammensætningen typisk ser ud for de genhusede husstande, så finder vi, at de fleste genhusede husstande består af kun én familie. Der er en stor andel af enpersons husstande (49 pct.), som overvejende er enlige mænd af dansk oprindelse, men enpersons husstande forekommer i alle aldersgrupper. Husstande bestående af to eller flere personer udgør således den anden halvdel af de genhusede husstande, og der er en del børnefamilier, idet godt en fjerdedel hhv. en tredjedel af alle genhusede husstande har hjemmeboende børn under 18 hhv. 25 år.

2.3 Etnicitet

Størstedelen af de genhusede personer er af dansk oprindelse (79 pct.), og de resterende 21 pct. har en etnisk minoritetsbaggrund. 18 pct. er indvandrere og 3 pct. er efterkommere. Selvom der således hovedsageligt er tale om etniske danske beboere, der genhuses, er gruppen af indvandrere overrepræsenteret i forhold til befolkningen, idet næsten dobbelt så stor en andel af de genhusede personer er indvandrere (18 pct.) sammenlignet med andelen af indvandrere i befolkningen generelt (10 pct.), jf. Tabel 2.11.

Tabel 2.11 Fordeling af genhusede borgere opgjort i forhold til etnisk oprindelse. I procent.

	Genhusede	Befolkningen
Dansk oprindelse	79	86
Indvandrer	18	10
Efterkommer	3	3
Total	100	100

Anm.: N (genhusede)=756, N (befolkningen)=5.761.421. Fordelingen for befolkningen er fra 2018.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Givet at indvandrere er overrepræsenteret i populationen af genhusede, kunne et opmærksomhedspunkt være, om der er tale om personer, der indvandrer til Danmark og derefter flytter direkte ind i boliger, der er af så dårlig stand, at de skal kondemneres. Et andet opmærksomhedspunkt er, om der er tale om indvandrere, som enten kommer for at arbejde – fx østeuropæere – eller om flygtninge, som selvom det måske ikke er deres første bolig i Danmark, alligevel er så dårligt stillede, at de på et tidspunkt ender i en bolig i meget dårlig stand. Vi kigger derfor lidt nærmere på de 138 indvandrere, som er blevet genhuset.

Først undersøger vi deres oprindelsesland, jf. Tabel 2.12.

Tabel 2.12 Indvandrere opgjort i forhold til oprindelsesland. I procent

Oprindelsesland	Pct.
Norden	4
Østeuropa	25
Øvrige vestlige lande	8
Ikkevestlige	63
Total	100

Anm.: N=138. Over halvdelen af ikkevestlige indvandrere, nemlig 49 svarende til 56 pct. af ikkevestlige indvandrere, og 36 pct. af samtlige indvandrere, stammer fra Syrien. Populationen er genhusede indvandrere.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Størstedelen af de indvandrere, der bliver genhuset, kommer fra enten Østeuropa eller ikkevestlige lande. En relativ lille gruppe er indvandret fra Norden og andre vestlige lande end Østeuropa. Over halvdelen af de ikkevestlige indvandrere, 49 personer svarende til 56 pct. af ikkevestlige indvandrere og svarende til 36 pct. af samtlige indvandrere, stammer fra Syrien, og må således formodes at være flygtninge.

I Tabel 2.13 ser vi på, hvor længe indvandrerne har været i landet ud fra, hvornår de første gang optræder i Befolkningsregisteret. Det fremgår af tabellen, at der er stor variation i, hvornår indvandringen er sket. Omtrent 40 pct. har kun været i Danmark mellem 1 og 3 år (ankom i 2015, 2016 eller 2017), mens de resterende 60 pct. har været i Danmark i mere end 3 år, og en fjerdedel af alle indvandrere har været i Danmark i mindst 13 år.

Tabel 2.13 Oversigt over antal år indvandrere har opholdt sig i Danmark. I procent.

År, hvor man første gang er i Befolkningsregisteret	Pct.
2005 eller tidligere	25
2006-2011	8
2012	9
2013	10
2014	9
2015	20
2016	15
2017	4
Total	100

Anm.: N=138. Indvandringsåret mangler for de fleste af indvandrerne, derfor bruger vi befolkningsregisteret, og hvornår man første gang er registreret med dansk folkeregisteradresse i stedet for. Populationen er genhusede indvandrere.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

I Tabel 2.14 ser vi på, hvor længe indvandrerne har været i Danmark, inden de blev genhuset. 27 pct. er blevet genhuset samme år, eller året efter de er indvandret, hvilket kunne tyde på, at de er flyttet direkte ind i en bolig, der er vurderet sundhedsfarlig til beboelse. 6 ud af 10 har været i Danmark i højst 3 år, inden de bliver genhuset, hvilket giver et billede af, at flertallet af de genhusede indvandrere ender i boliger, der bliver vurderet sundhedsfarlige til beboelse allerede få år efter, indvandrerne er ankommet til landet. I den anden ende af fordelingen har vi, at en fjerdedel af indvandrerne har været i landet i 8 år eller flere år, inden de blev genhuset. Vi kan selvfølgelig ikke vide, hvordan kvaliteten har været af de boliger, denne fjerdedel har boet i inden genhusningsboligen, men selvom flertallet af de genhusede indvandrere bliver genhuset efter kun at have været i landet i kort tid, er der også en anseelig gruppe, som har været i landet et godt stykke tid inden deres genhusning. Dette taler igen ind i et sammensat billede, der ikke kun fortæller én historie.

Tabel 2.14 Antal år i Danmark inden genhusning. I procent.

Antal år inden genhusning	Pct.
Samme år eller 1 år efter ankomst til Danmark	27
2 år efter	14
3 år efter	17
4 år efter	9
5 år efter	4
6 eller flere år efter	29
Total	100

Anm.: N=138. Indvandringsåret mangler for de fleste af indvandrerne, derfor bruger vi befolkningsregisteret, og hvornår man første gang er registreret med dansk folkeregisteradresse i stedet for. Populationen er genhusede indvandrere.

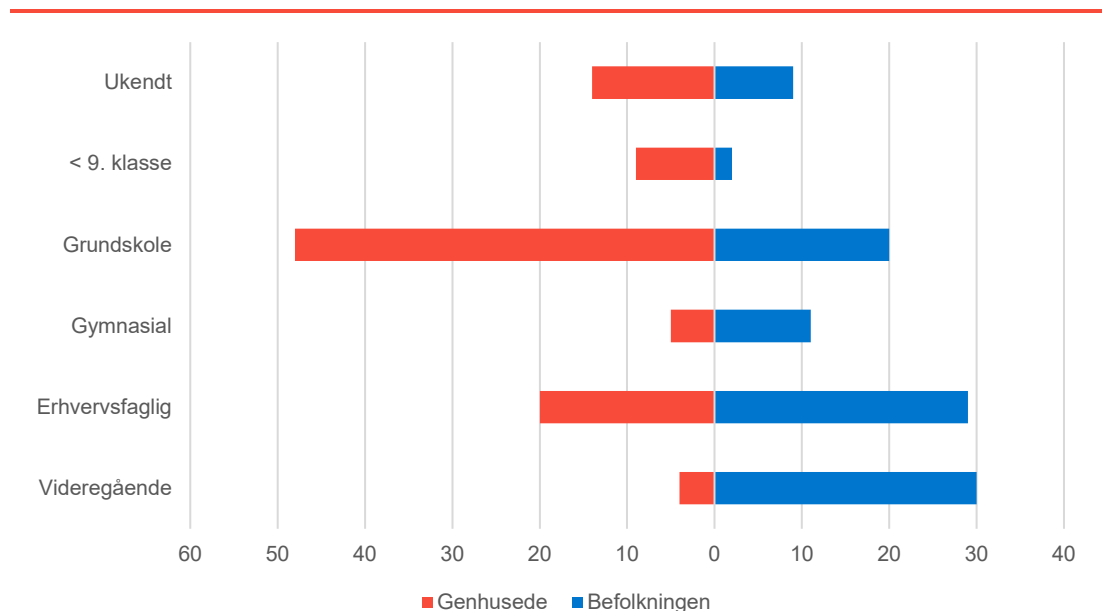
Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

2.4 Uddannelse, arbejdsmarkedstilknytning og indkomst

I dette afsnit undersøger vi de genhusede personers og familiers socioøkonomiske forhold. Vi kigger på deres uddannelsesniveau, arbejdsmarkedstilknytning og indkomst.

I Figur 2.1 fremgår den højest fuldførte uddannelse for genhusede beboere og befolkningen i den arbejdsdygtige alder, dvs. 18-64 år. Sammenlignet med befolkningen generelt er uddannelsesniveaue lavt blandt de genhusede. Andelen blandt genhusede, som har grundskolen som højest fuldførte uddannelse, er over dobbelt så høj blandt de genhusede som i befolkningen generelt (48 pct. mod 20 pct.), og kun 4 pct. blandt genhusede har en videregående uddannelse (enten af kort, middel eller lang varighed) sammenlignet med 30 pct. i befolkningen. Endvidere har omkring en fjerdedel af de genhusede mindre end 9. klasse eller ukendt uddannelse, hvor den tilsvarende andel i befolkningen er omkring 10 pct. I alt har over 70 pct. af de genhusede grundskolen eller ukendt uddannelse som højest fuldførte uddannelse. Til sammenligning er den tilsvarende andel blandt beboere, der bliver udsat af deres bolig, 57 pct. (Christensen et al., 2015). Uddannelsesniveaue er altså også lavt for de genhusede sammenlignet med beboere, der har prøvet at blive udsat fra deres bolig.

Figur 2.1 Uddannelsesniveau. 18-64-årige. I procent.

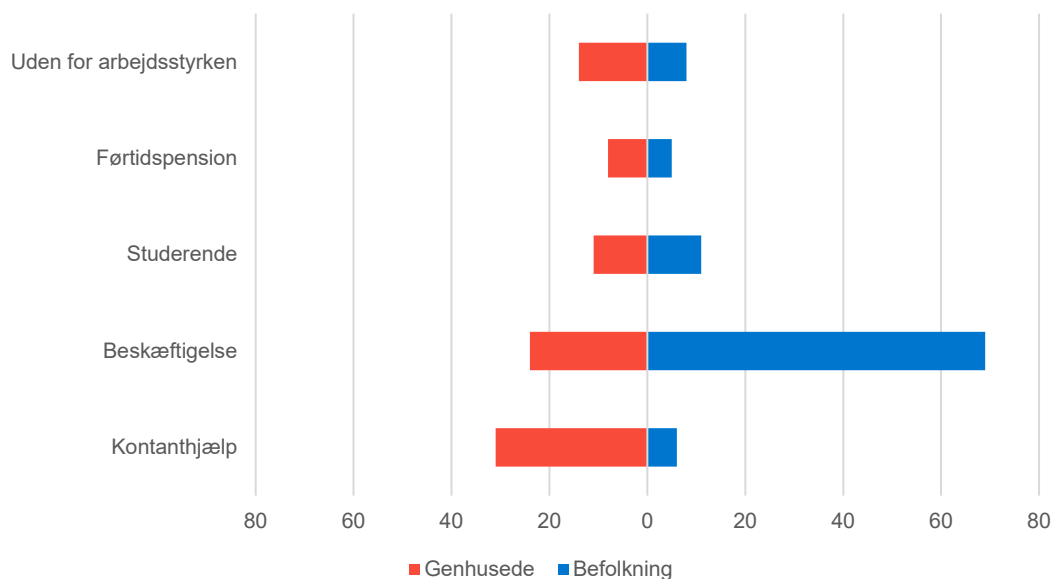
Anm.: Populationen er alle 18-64-årige; N (genhusede)=490, N (befolkningen)=3.509.635. Videregående uddannelser dækker både over korte, mellemlange og lange videregående uddannelser samt bachelorer.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Ligeledes er arbejdsmarkedstilknytningen blandt de genhusede lav sammenlignet med befolkningen generelt – det fremgår af Figur 2.2. Den største gruppe blandt de genhusede udgøres af kontanthjælpsmodtagere. 3 ud 10 genhusede modtager kontanthjælp, men andelen i befolkningen er 6 pct. Kun knap en fjerdedel af de genhusede 18-64-årige er i beskæftigelse, mens den tilsvarende andel i befolkningen er 70 pct. Der er således tre gange færre i beskæftigelse blandt de genhusede sammenlignet med befolkningen. Hvis vi igen sammenligner med undersøgelsen af beboere, der bliver sat ud af deres bolig, så er deres beskæftigelsesandel 27 pct., hvilket er nogenlunde på niveau med de genhusede.

Hver femte genhusede beboer modtager førtidspension, og over 10 pct. står helt uden for arbejdsstyrken (og modtager dermed heller ingen offentlige arbejdsmarkedsydelse). Endelig er der 10 pct. af de genhusede, som er studerende.

Figur 2.2 Arbejdsmarkedstilknytning. 18-64-årige. I procent.

Anm.: Populationen er alle 18-64-årige. N (genhusede)=490, N (befolkningen)=3.509.635. Baseret på variabelen SOCIO13 fra Arbejdsklassifikationsmodulet, som dannes ud fra oplysninger om personens væsentligste indkomstkilde eller beskæftigelse i det pågældende år.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Eftersom en forholdsvis høj andel af de genhusede er indvandrere, ser vi på, hvor stor beskæftigelsesandelen er for indvandrere sammenlignet med den for dem med dansk oprindelse for at undersøge, om det fx hovedsageligt er indvandrere, der kommer til Danmark for at arbejde, men som måske er ringere stillet på boligmarkedet på grund af manglende kendskab til landet, og som derfor ikke har andre muligheder for bolig end privat udlejning af dårlig kvalitet. Det er der imidlertid ikke noget, der tyder på, idet de fleste indvandrere ikke er i beskæftigelse, og beskæftigelsesandelene endda er de samme for indvandrere og danskere, nemlig henholdsvis 24 og 23 pct. Der er således ikke tale om, at de genhusede indvandrere hverken hovedsageligt er i beskæftigelse, eller i højere grad er i beskæftigelse end de genhusede med dansk oprindelse, men snarere, at de i forhold til arbejdsmarkedstilknytning har præcis samme grad af udsathed.

Tabel 2.15 Andelen i beskæftigelse opdelt på herkomst. 18-64-årige. I procent.

Oprindelse	I beskæftigelse	Ikke i beskæftigelse	Total
Dansk	24	76	100
Indvandrer	23	77	100

Anm.: N (dansk)=395. N (indvandrer)=95. N=490. Der er ingen efterkommere i alderen 18-64 år blandt de genhusede.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Efter at have fundet, at populationen af genhusede generelt har et lavt uddannelsesniveau og en lav arbejdsmarkedstilknytning, vil vi forvente, at deres indkomster også er lave. I Tabel 2.16 er angivet den gennemsnitlige ækvivalerede familieindkomst i den genhusede population og i befolkningen. Den gennemsnitlige ækvivalerede familieindkomst for de genhusede er 141.292.kr og befolkningsgennemsnittet er 275.378 kr. Den gennemsnitlige familieindkomst er således næsten kun halvdelen af, hvad den er i befolkningen.

Tabel 2.16 Ækvivaleret familieindkomst opgjort for genhusede og befolkningen. I kroner.

	Genhusede	Befolkningen
Årlig ækvivaleret familieindkomst (kr.)	141.292	275.378

Anm.: N (genhusede)=354 og N (befolkningen)=3.021.712.

Note 1: De genhusede familiers indkomst er målt i året før deres genhusning. Befolkningen er målt i 2018. Indkomster er i 2019-priser.

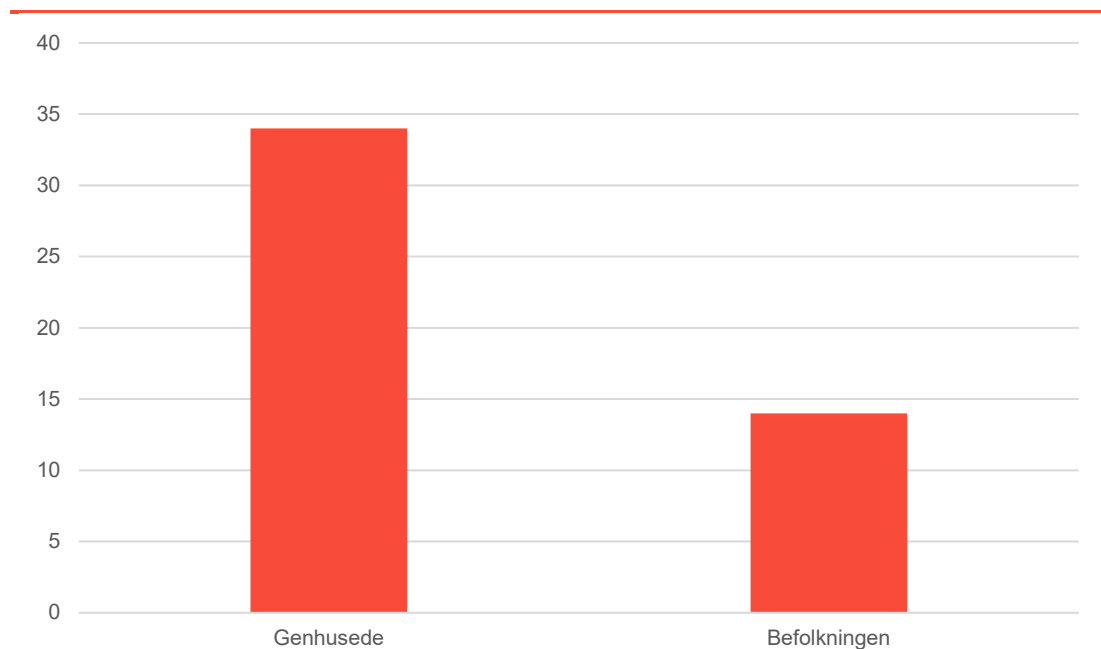
Note 2: Familier, hvor der mangler oplysninger om plads i familien (dvs. identificerende voksen, partner eller barn), alder og/eller indkomst for mindst ét familiemedlem, er ekskluderet fra beregningen.

Note 3: Den ækvivalerede familieindkomst er baseret på disponibel indkomst efter skat og er beregnet ud fra OECD's modificerede skala til beregning af ækvivaleret familieindkomst.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

I Figur 2.3 fremgår fordelingen af familier under fattigdomsgrænsen blandt de genhusede beboere og i befolkningen. For de genhusede lever 34 pct. af familierne under fattigdomsgrænsen, mens det samme er tilfældet for 14 pct. i befolkningen generelt, svarende til, at 20 procentpoint flere familier er fattige i populationen af genhusede end i befolkningen generelt. Til sammenligning fandt (Christensen et al., 2018), at 26 pct. af familier med 0-6-årige børn i udsatte boligområder levede under fattigdomsgrænsen, mens det samme gjaldt for 8 pct. af småbørnsfamilierne i befolkningen (i 2017), dvs. en forskel på 18 procentpoint. Selvom det ikke er helt sammenligneligt, eftersom den rapport fokuserer udelukkende på familier med små børn, mens vi betragter alle familietyper, så indikerer det alligevel, at fattigdommen i gruppen af genhusede, målt som andel familier under fattigdomsgrænsen, ligger på niveau med fattigdommen i de udsatte boligområder.

Figur 2.3 Andel familier under fattigdomsgrænsen. Genhusede og befolkningen. I procent.

Anm.: N (genhusede)=354 og N (befolkningen)=3.021.712.

Note 1: De genhusede familiers indkomst er målt i året før deres genhusning. Befolkningen er målt i 2018. Indkomster er i 2019-priser.

Note 2: Familier, hvor der mangler oplysninger om plads i familien (dvs. identificerende voksen, partner eller barn), alder og/eller indkomst for mindst ét familiemedlem, er ekskluderet fra beregningen af familiens ækvivalerede indkomst.

Note 3: Fattigdomsgrænsen er defineret som 50 pct. af median-indkomsten.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Opsummerende kan man altså se, at de genhusede familier ligger markant lavere på de socioøkonomiske faktorer som uddannelsesniveau, arbejdsmarkedstilknytning og indkomst end befolkningen generelt.

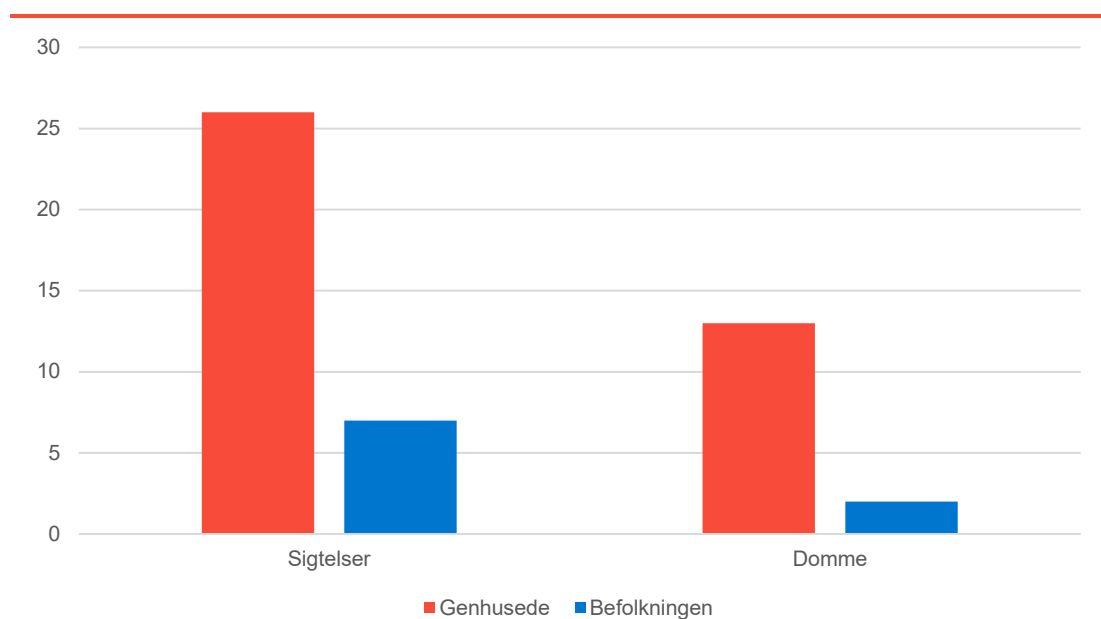
2.5 Øvrige indikatorer for social udsathed

I dette afsnit kigger vi nærmere på en række faktorer, som øger social udsathed. Vi ser på kriminalitet i form af sigtelser og domme, på misbrug i form af stof- og alkoholmisbrug, og vi ser på forekomsten af psykiske lidelser. Endelig ser vi også på, hvor mange der har modtaget forebyggende foranstaltninger eller været anbragt på et tidspunkt – både for børnene separat og for alle genhusede, hvor vi også inkluderer de voksne, der har været anbragt eller fået forebyggende foranstaltninger som børn.

Først ser vi på kriminalitet i Figur 2.4. Lidt over en fjerdedel af alle genhusede over 15 år (26 pct.) er blevet sigtet efter straffeloven, loven om euforiserende stoffer eller våbenloven på mindst ét tidspunkt i deres liv i perioden fra 2005, mens det samme kun gør sig gældende for 7 pct. af befolkningen. Det vil sige en forskel på 19 procentpoint. Til yderligere sammenligning finder (Christensen et al., 2019) en forskel på 17 procentpoint i andelen af sigtelser mellem forældre med dansk oprindelse i de udsatte boligområder og befolkningen generelt. Det vil sige, at med hensyn til sigtelser ligger de genhusede nogenlunde på niveau med beboere med dansk oprindelse i de udsatte boligområder.

Det samme billede ser vi i forhold til domme efter de samme love. 13 pct. af genhusede har modtaget en dom, mens 2 pct. af befolkningen generelt har modtaget en dom. Der er således tale om en markant overrepræsentation af genhusede beboere med domme.

Figur 2.4 Sigtelser og domme fra alderen 15 år og op i perioden 2005-2018. Genhusede og befolkningen. I procent.

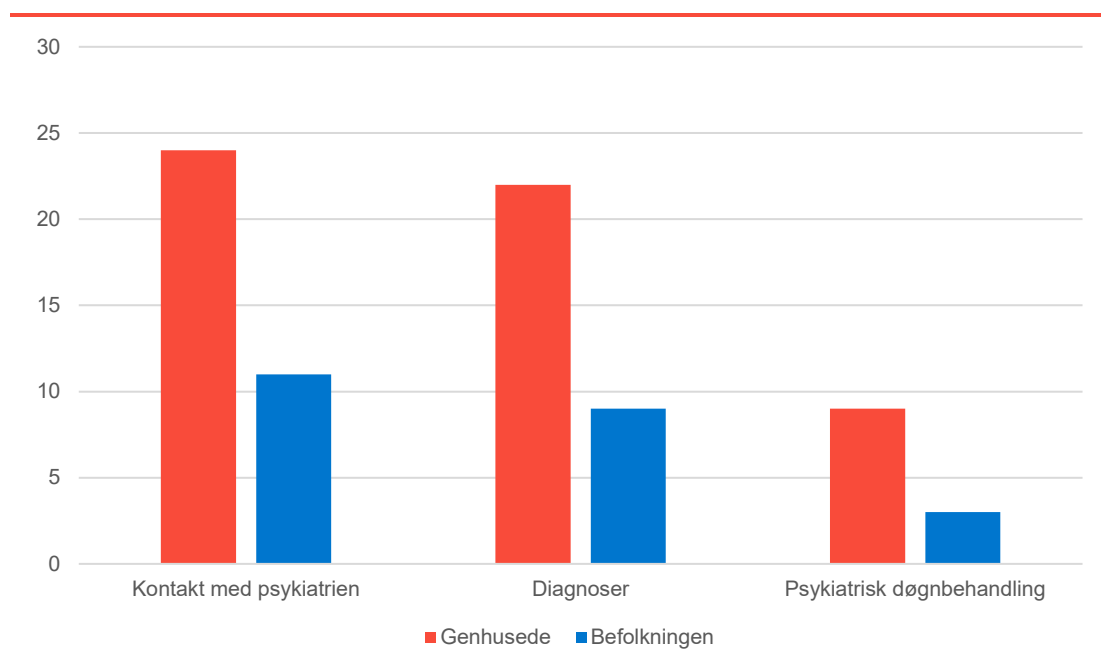
Anm.: N(genhusede)=554 og N (befolkningen)=4.803.907.

Note: Sigtelser og domme for alle personer, som er 15 år og ældre i perioden 2005-2018, målt indtil året før genhusning for de genhusede, og målt til og med 2018 for befolkningen i 2018. Sigtelser og domme er efter straffeloven, loven om euforiserende stoffer og våbenloven. Færdselsforseelser og bødestrafte er ikke inkluderet.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Også når det kommer til psykiske lidelser er de genhusede overrepræsenterede, jf. Figur 2.5.

Figur 2.5 Forekomsten af psykiske lidelser hos genhusede og i befolkningen opgjort for perioden 2005-2018. I procent.

Anm.: N (genhusede)=756. N (befolkningen)=5.761.421.

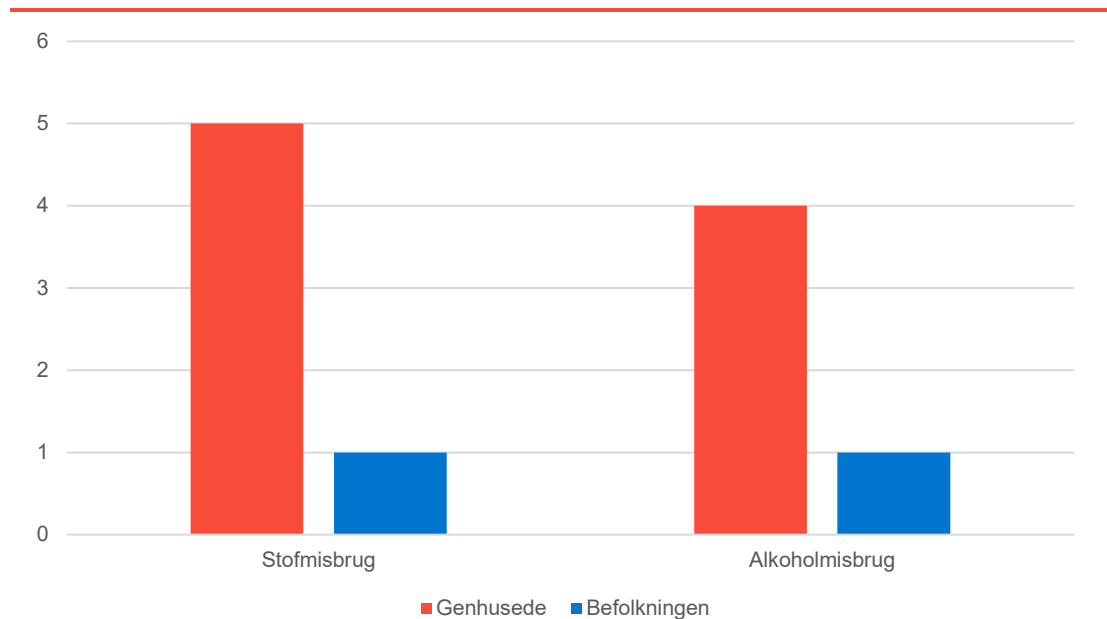
Note: Psykiske lidelser (kontakt med psykiatrien, diagnoser og psykiatrisk døgntilrettelæggelse) er målt i perioden 2005-2018 indtil året før genhusning for de genhusede og til og med 2018 for befolkningen i 2018.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Næsten en fjerdedel af genhusede (24 pct.) har på et tidspunkt i deres liv været i kontakt med psykiatrien, mens det samme gør sig gældende for 11 pct. af befolkningen. Generelt ligger andelen af dem, der har været i kontakt med psykiatrien næsten på niveau med andelen, der på et tidspunkt har fået en diagnose (22 pct. for genhusede og 9 pct. for befolkningen), hvilket igen er lidt mere end dobbelt så mange (relativt) blandt de genhusede end i befolkningen generelt. Når det kommer til psykiatriske døgntilrettelæggelser, er der tre gange så stor en andel af genhusede, der har været indlagt til døgntilrettelæggelse, end tilfældet er i befolkningen generelt, idet 9 pct. af genhusede og 3 pct. af befolkningen har været i psykiatrisk døgntilrettelæggelse på et tidspunkt i deres liv.

Også i forhold til misbrug er gruppen af genhusede overrepræsenteret, jf. Figur 2.6. 5 pct. af de genhusede har på et tidspunkt i deres liv været i behandling for et stofmisbrug, og 4 pct. har været i behandling for et alkoholmisbrug. I befolkningen er de tilsvarende andele 1 pct., dvs. at forekomsten af stofmisbrug er fem gange så stor blandt de genhusede som i befolkningen, mens forekomsten af alkoholmisbrug er firedobbelts så stor, hvad den er i befolkningen.

Figur 2.6 Forekomsten af stof- og alkoholmisbrug for genhusede og befolkningen for perioden 2005-2018. I procent.

Anm.: N (genhusede)=756. N (befolkningen)=5.761.421.

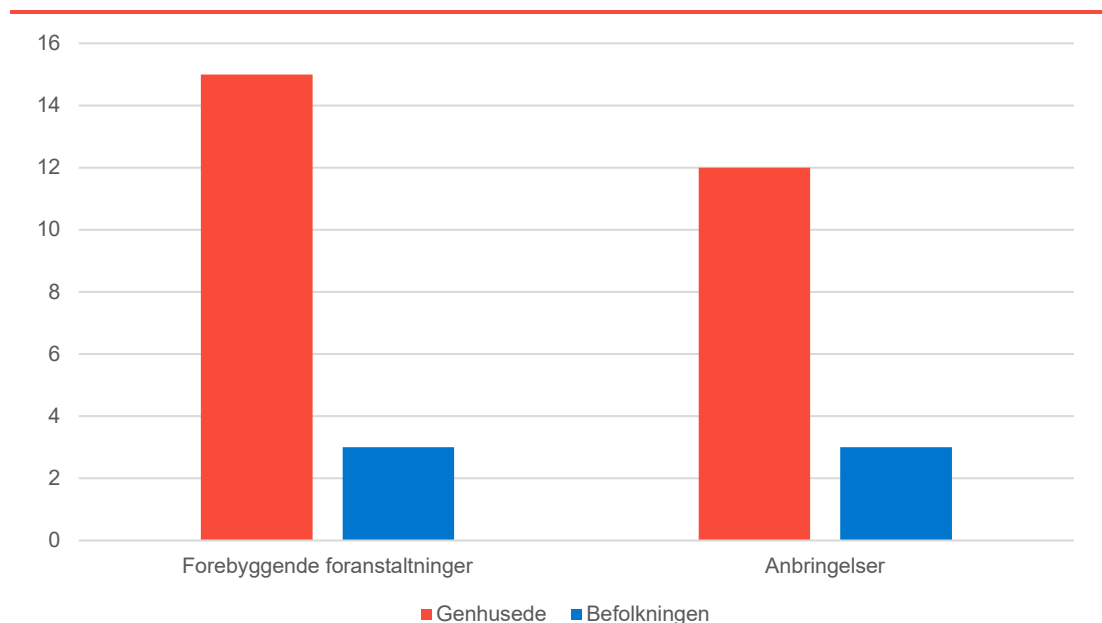
Note: Stof- og alkoholmisbrug er defineret ved, om man enten har været i behandling for stof- eller alkoholmisbrug eller været indlagt med en stof- eller alkoholmisbrugsrelateret diagnose. Opgjort i perioden 2007-2018 for stofmisbrugsbehandling, i perioden 2009-2018 for alkoholmisbrugsbehandling og i perioden 2005-2018 for diagnoser, målt op til året før genhusning for de genhusede og til og med 2018 for befolkningen, som er befolkningen i 2018.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Til sidst beskriver vi i Figur 2.7 forekomsten af forebyggende foranstaltninger og anbringelser efter serviceloven i løbet af barndommen for hele populationen af genhusede. Andelen af børn og voksne blandt de genhusede, som på et tidspunkt i deres liv har fået forebyggende foranstaltninger eller har været anbragt, er langt større end i befolkningen generelt. 15 pct. af genhusede har modtaget forebyggende foranstaltninger på et tidspunkt i deres liv, hvilket er tre gange så meget som i befolkningen, hvor andelen er 3 pct. For anbringelser er andelen af genhusede, der har været anbragt på et tidspunkt i deres liv, fire gange så høj som i befolkningen generelt, nemlig hhv. 12 og 3 pct.

Figur 2.7 Forebyggende foranstaltninger og anbringelser i perioden 1980-2018. Genhusede og befolkningen. I procent.

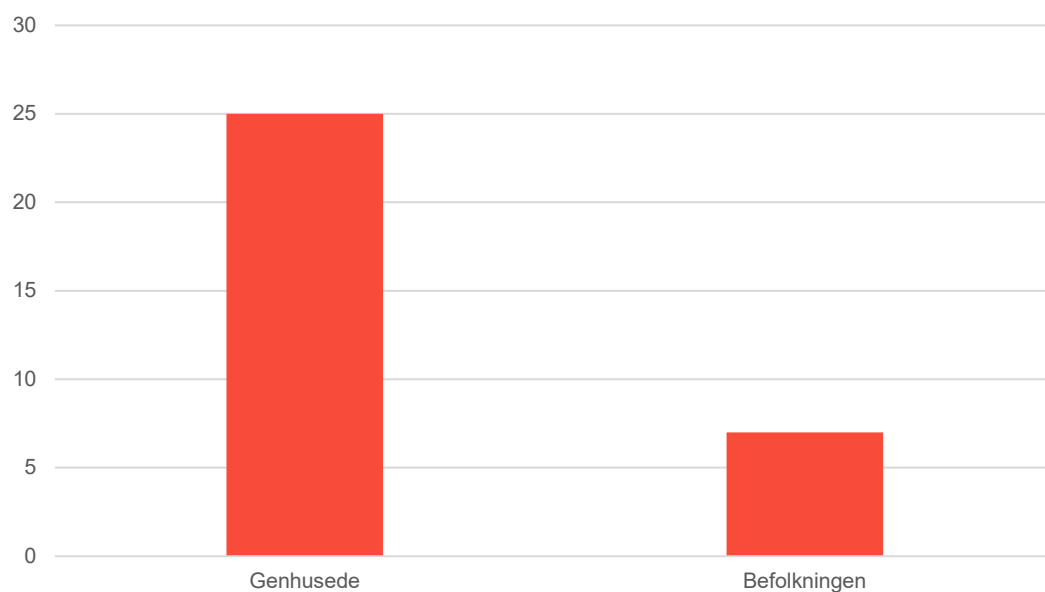
Anm.: N (genhusede)=756. N (befolkningen)=5.761.421.

Note: Forebyggende foranstaltninger og anbringelser i perioden 1980-2018 målt indtil året før genhusning for de genhusede og målt til og med 2018 for befolkningen i 2018.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Som vist tidligere (Tabel 1.1) er gruppen af børn blandt de genhusede stor nok til, at det giver mening at beskrive den separat, og vi undersøger derfor servicelovsydelser i form af forebyggende foranstaltninger og anbringelser til børn under 18 år. I Figur 2.8 fremgår omfanget af børn i de genhusede familier, som har modtaget forebyggende foranstaltninger før genhusningen. 25 pct. af de 238 børn under 18 år, som hører til en genhuset familie, har på et tidspunkt i deres liv inden genhusningen fået forebyggende foranstaltninger, mens det kun gælder for 7 pct. af befolkningen. Det vil sige næsten fire gange så stor en andel af de genhusede børn som i befolkningen.

Figur 2.8 Forebyggende foranstaltninger for børnene (0-18-årige) i perioden 1980-2018. Genhusede og befolkningen. I procent.

Anm.: N (genhusede)=238. N (befolkningen)=1.160.588.

Note: Forebyggende foranstaltninger for 0-18-årige er målt i perioden 1980-2018 indtil året før genhusning for de genhusede børn, og målt til og med 2018 for befolkningen, som er alle 0-18-årige i 2018.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

3 Flyttehistorik i tiden op til genhusning

I dette kapitel kortlægger vi flyttehistorikken for de genhusede. Vi ser både på, hvor mange gange de har flyttet bolig i årene ledende op til genhusningen, og på, hvor mange gange de er flyttet kommune. Vi ser også på, hvor lang tid de har boet i dén kommune samt i dén bolig, de bliver genhuset fra.

Overordnet set viser analysen af de genhusedes flyttehistorik i tiden ledende op til genhusning et sammensat billede. På den ene side er flyttehyppigheden, både mellem boliger og mellem kommuner, højere end i befolkningen generelt, men på den anden side er der også en stor gruppe af de genhusede, som ikke flytter oftere, end befolkningen generelt gør. De øvrige hovedpointer i kapitlet er:

- De genhusede har flyttet bolig mere end befolkningen generelt, både inden for de seneste 3 år og i året før genhusningen. Men omvendt er knap 25 pct. af de genhusede ikke flyttet inden for de seneste 3 år, hvor den tilsvarende andel i befolkningen er 50 pct., dvs. en ikke ubetydelig andel af de genhusede har boet i den bolig, de bliver genhuset fra, i mindst 3 år.
- Over halvdelen af de genhusede husstande har boet i genhusningsboligen i mindre end 2 år, mens 12 pct. har boet i genhusningsboligen i 10 år eller mere. Det lave antal år i genhusningsboligen inden genhusning kan indikere, at der for nogen af genhusningerne er tale om, at de er flyttet direkte ind i en sundsfarlig bolig, og at der kort tid efter indflytningen bliver nedlagt forbud mod beboelse. Det høje antal år i genhusningsboligen for nogen af husstandene behøver på den anden side ikke betyde, at de har boet i en sundhedsskadelig bolig i over 10 år – det kan også indikere, at der for nogen af genhusningerne er tale om boliger, der var i god nok stand ved indflytning, men som ikke bliver vedligeholdt i tilstrækkelig grad af boligens ejer.
- Andelen af genhusede, som kun har boet i genhusningskommunen op til 3 år, er næsten dobbelt så stor som den tilsvarende andel i befolkningen. Men omvendt, så er andelen af genhusede, der har boet mellem 3 og 10 år i genhusningskommunen, på niveau med de tilsvarende andele i befolkningen.
- 6 ud af 10 af de genhusede har boet i genhusningskommunen i 3 år eller mere. Dette indikerer, at flertallet af de genhusede borgere allerede kan være kendte borgere i kommunen på genhusningstidspunktet.
- En fjerdedel af de genhusede husstande har flyttet kommune samtidig med, at de flyttede ind i genhusningsboligen. Næsten halvdelen af de genhusede husstande havde allerede boet i kommunen i en anden bolig, inden de flyttede ind i genhusningsboligen.
- Af de genhusede, der har flyttet kommune samtidig med, at de flyttede ind i genhusningsboligen, er flertallet enten flyttet til en kommune med samme befolkningstæthed (55 pct.) eller til en tyndere befolket kommune (42 pct.).
- 16 pct. af dem, der er flyttet kommune samtidig med, at de flyttede ind i genhusningsboligen, er flyttet fra en tæt befolket kommune. De resterende 84 pct. er flyttet fra kommuner af enten medium befolkningstæthed eller tynd befolkningstæthed.
- Der er således ikke stærke indikationer på, at de genhusede hovedsageligt flytter fra større byer til landkommuner.

3.1 Flytninger mellem boliger

Først ser vi på flytninger (fra én bolig til en anden) inden for de seneste 3 år ledende op til genhusning, og vi sammenligner de genhusedes flytnehypighed med befolkningens. Vi indskrænker os til kun at betragte lejere, eftersom størstedelen af de genhusede er lejere, og det kan give et skævt billede at sammenligne med befolkningen, hvor en langt større andel er ejere og vi formoder, at lejere i gennemsnit flytter hyppigere end lejere.

Tabel 3.1 Antal flytninger i de seneste 3 år op til genhusning. Lejere. I procent.

	Genhusede	Befolkningen
0 flytninger	24	50
1 flytning	35	30
2 flytninger	15	12
3 flytninger	11	5
4 flytninger	5	2
5 eller flere flytninger	10	1
Total	100	100

Anm.: $N(\text{genhusede}) = 713$, $N(\text{befolkning}) = 2.148.796$. Baseret på dem blandt de genhusede personer og i befolkningen i året 2018, som er lejere.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Som man kan se af Tabel 3.1, er der en større flytnehypighed blandt de genhusede end i befolkningen (af lejere) generelt, idet andelen, der slet ikke er flyttet, er dobbelt så høj i befolkningen som i populationen af genhusede. Andelen, der er flyttet en eller to gange inden for de seneste tre år, er imidlertid forholdsvis ens på tværs af de genhusede og befolkningen. 35 pct. blandt de genhusede og 30 pct. i befolkningen er flyttet en gang inden for de seneste tre år. 15 pct. af de genhusede og 12 pct. i befolkningen er flyttet to gange. Andelen, der ikke er flyttet inden for de seneste 3 år, er derimod dobbelt så stor i befolkningen (50 pct. sammenlignet med 24 pct. blandt de genhusede), ligesom i alt 26 pct. af de genhusede er flyttet tre eller flere gange, mens det samme kun gør sig gældende for 8 pct. af befolkningen.

I Tabel 3.2 ser vi på flytninger inden for året før genhusning. Igen er mønstret, at på den ene side er der en større flytnehypighed blandt de genhusede, idet godt en tredjedel af genhusede er flyttet inden for året, mens det samme kun er tilfældet for en fjerdedel af befolkningen. Omvendt er næsten to tredjedele (61 pct.) af de genhusede ikke flyttet inden for det seneste år og har altså således boet i dén bolig, de bliver genhuset fra, i mere end et år.

Tabel 3.2 Antal flytninger i året før genhusning. Lejere. I procent.

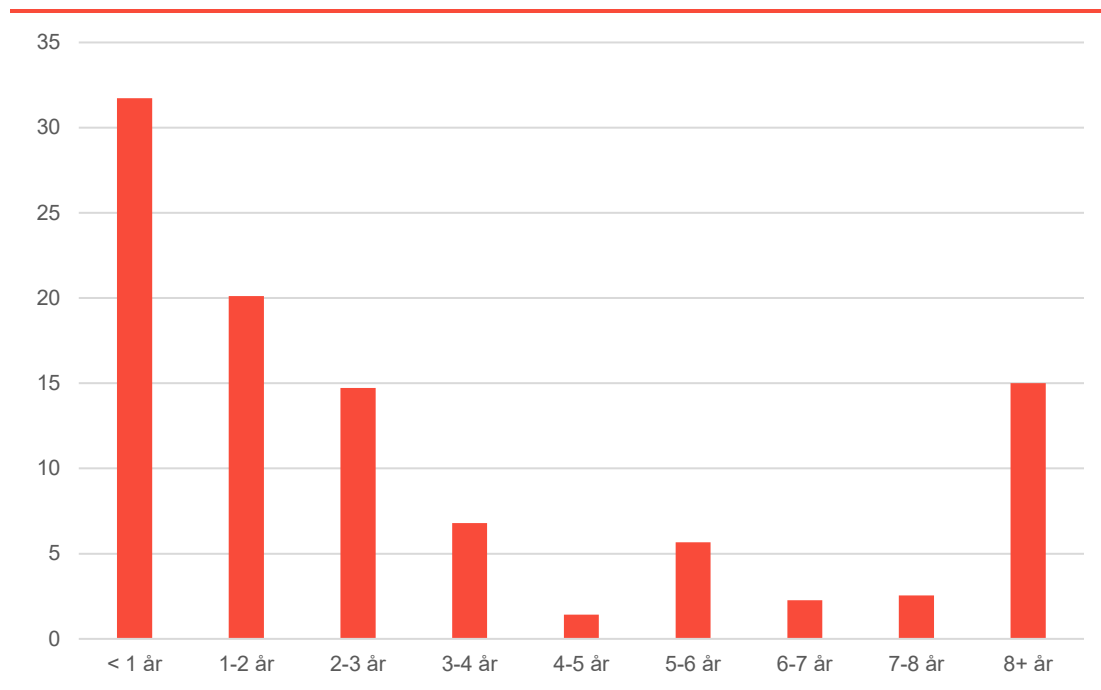
	Genhusede	Befolkningen
0 flytninger	61	76
1 flytning	27	20
2 flytninger	8	4
3 eller flere flytninger	4	1
Total	100	100

Anm.: $N(\text{genhusede}) = 713$, $N(\text{befolkning}) = 2.148.796$. Baseret på dem blandt de genhusede personer og i befolkningen i året 2018, som er lejere.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Billedet er lidt mere entydigt, men alligevel langt fra helt entydigt, når vi kigger på genhusningsboligen og undersøger, hvor lang tid de genhusede har boet i dén, inden de blev genhuset, jf. Figur 3.1.

Figur 3.1 Antal år man har boet i genhusningsboligen inden genhusning. Husstande. I procent.

Anm.: N=353.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Som man kan se, har over halvdelen af de genhusede husstande boet i genhusningsboligen i under 2 år. Andelen af husstande falder med antal år, man har boet i genhusningsboligen, på nær en andel på 15 pct., som har boet i genhusningsboligen mere end 8 år. Det er vigtigt at notere her, at vi ingen information har om standen af boligen ved indflytning. Det vil sige, at man kan sagtens være flyttet ind i en bolig, der var i fin stand, og så med årene er boligen forfaldet, indtil den – efter måske en lang årrække – er kondemnerbar. Omvendt fortæller tallene måske en historie om, at der er nogle boliger, som ikke er blevet vedligeholdt af udlejer, som de burde. Men det er umuligt at komme nærmere ind på uden at have data på standen af boligen igennem årene, hvilket dette projekt ikke har adgang til.

3.2 Flytninger mellem kommuner

Vi undersøger flytninger på tværs af kommunegrænser for de genhusede sammenlignet med, hvor tit befolkningen generelt flytter fra én kommune til en anden. Et bekymringspunkt kunne være, at de genhusede er personer, som flytter meget mellem kommuner, enten fordi de ikke ønsker at blive "opdaget" af deres kommune i forhold til at modtage sociale ydelser etc., eller fordi de har så dårlige boligmuligheder, fx pga. fattigdom, at de er nødt til at flytte ofte, fx på grund af ustabile og tidsbegrænsede lejeforhold.

Tabel 3.3 viser flyttheppigheden for lejere på tværs af kommunegrænser inden for de seneste 3 år op til genhusningen samt i befolkningen generelt. Som vi så i Tabel 2.13, har 6 ud af 10

indvandrere været i Danmark i netop 3 år eller mindre, og vi afgrænser derfor populationen i Tabel 3.3 til at være de personer, som har opholdt sig i Danmark i mindst 3 år inden deres genhusning. Dette ekskluderer dermed en stor del af indvandrerne samt andre, der har været udvandret i kortere eller længere perioder.

Tabel 3.3 Antal flytninger på tværs af kommunegrænse i de seneste 3 år op til genhusning. Lejere. I procent.

	Genhusede	Befolkningen
0 flytninger	60	81
1 flytning	22	13
2 flytninger	10	4
3 flytninger	4	1
4 eller flere flytninger	4	0
Total	100	100

Anm.: N (genhusede)=632, N (befolkning)=2.148.796. Baseret på dem blandt de genhusede personer, som har opholdt sig i Danmark de seneste 3 år uden udvandring, og som er lejere, og på befolkningen i året 2018, som er lejere.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Der er 40 pct. af de genhusede, der er flyttet på tværs af en kommunegrænse, mens den tilsvarende andel i befolkningen er 19 pct., dvs. at der er omkring dobbelt så stor en andel blandt de genhusede, der har flyttet kommune inden for de seneste 3 år. Selvom det er en stor forskel, er billedet igen ikke helt entydigt, idet 6 ud af 10 af de genhusede omvendt *ikke* er flyttet til en anden kommune inden for de seneste 3 år ledende op til deres genhusning.

Vi ser derfor også på, hvor lang tid de genhusede har boet i dén kommune, de genhuses af, inden genhusningen, jf. Tabel 3.4. Vi har lavet denne opgørelse både for dem, der har opholdt sig i Danmark mindst 3 år inden deres genhusning for at gøre den sammenlignelig med Tabel 3.3, samt for alle genhusede lejere, da vi også er interesserede i at medregne de genhusede, som har boet i genhusningskommunen i mindre end 3 år af den simple grund, at de har været i Danmark i mindre 3 år inden deres genhusning.

Tabel 3.4 Antal år bosat i genhusningskommunen. Lejere. I procent.

	Genhusede (mindst 3 år i Danmark)	Genhusede (alle)	Befolkningen
0-1 år	16	25	12
1-2 år	13	17	8
2-3 år	10	8	7
3-5 år	14	10	10
6-10 år	18	14	15
Mere end 10 år	29	26	49
Total	100	100	100

Anm.: N (genhusede (mindst 3 år i Danmark))=632, N (genhusede)=713, N (befolkning)=2.148.796. Baseret på dem blandt de genhusede personer, som har opholdt sig i Danmark de seneste 3 år uden udvandring, på alle genhusede, som er lejere, og på befolkningen i året 2018, som er lejere.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Som man kan se, er andelen af genhusede, der kun har boet 1, 2 eller 3 år i kommunen 40 pct. for dem, der har været i Danmark mindst 3 år inden deres genhusning, og 50 pct., når man medregner alle genhusede, mens den tilsvarende andel i befolkningen er 27 pct. Det vil sige, at andelen, der kun har boet i genhusningskommunen i maksimalt 3 år, er dobbelt så høj som

den tilsvarende andel i befolkningen. Men igen, på trods af en højere flyttehyppighed blandt de genhusede er billedet ikke entydigt et billede af ustabile boligforhold for alle genhusede, idet andelene, der har boet i kommunen mellem 3 og 10 år, er stort set de samme som i befolkningen. Forskellen på de genhusede og befolkningen bliver igen stor, når vi ser på andelen, der har boet i kommunen i mere end 10 år – den er 29 pct. for de genhusede og næsten dobbelt så høj for befolkningen (49 pct.).

Vi ser herefter på, hvor mange af de genhusede, der er flyttet til en anden kommune samtidig med, at de flyttede ind i genhusningsboligen. Det vil sige, hvor mange er flyttet direkte ind i genhusningsboligen, da de flyttede til den nye kommune, jf. Tabel 3.5.

Tabel 3.5 Kommuneskift mellem genhusningsboligen og boligen før. Personer. I procent.

Kommuneskift	Pct.
Intet kommuneskift	47
Kommuneskift	24
Ukendt kommune (pga. manglende match i adresseregister)	15
Optræder ikke i flytteregister før genhusningen	14
Total	100

Anm.: N=756.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Tallene viser, at 24 pct. er flyttet direkte ind i genhusningsboligen fra en anden kommune, mens i hvert fald knap halvdelen (47 pct.) allerede har boet i kommunen i en anden bolig, før de flyttede ind i genhusningsboligen. For de resterende 29 pct. ved vi ikke med sikkerhed, om de er flyttet direkte ind i genhusningsboligen som deres første bolig i kommunen

Som det sidste ser vi på flyttemønstret for de 182 personer, som er flyttet direkte ind i genhusningsboligen som deres første bolig i den nye kommune, og undersøger, om de flytter fra en tæt befolket kommune til en tyndt befolket, eller omvendt, jf. Tabel 3.6.

Tabel 3.6 Befolkningstæthed af tilflytterkommune. I procent.

Kommuneskift mellem genhusningsboligen og boligen før	Pct.
Flyttet til tyndere befolket	39
Flyttet til tættere befolket	3
Flytter til samme befolkningstæthed	58
Total	100

Anm.: N=182. Vi benytter Danmarks Statistiks definition af befolkningstæthed for kommuner: <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/nomenklaturer/urbaniseringsgrad--degurba----danmarks-statistik>.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Som man kan se af Tabel 3.6, flytter størstedelen enten til en kommune med samme befolkningstæthed som den, de kommer fra, eller til en tyndere befolket kommune. Endvidere kan man se, at størstedelen af dem kommer fra en kommune, som enten har en "medium" eller "tynd" befolkningstæthed, mens de færreste kommer fra en "tæt" befolket kommune, jf. Tabel 3.7.

Table 3.7 Befolkningstæthed af fraflytterkommune.

Befolkningstæthed	Pct.
Tæt befolket	16
Medium eller tyndt befolket	84
Total	100

Anm.: N=182. Vi benytter Danmarks Statistiks definition af befolkningstæthed for kommuner: <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/nomenklaturer/urbaniseringsgrad--degurba---danmarks-statistik>.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Næsten alle genhusede, som flytter kommune samtidig med, at de flytter ind i genhusningsboligen, flytter altså til en kommune, som er enten af samme befolkningstæthed eller tyndere befolket end den, de kommer fra. Endvidere er det fåtallet af dem, som kommer fra en tæt befolket kommune.

4 Boligtype og kommunal velfærd før og efter genhusning

Dette kapitel sammenligner boligtype og kommunal velfærd for de genhusede husstande og personer før genhusning sammenlignet med efter genhusning. Vi kortlægger, hvilken boligtype (i form af ejer- eller udlejningsform) man genhuses fra, og hvilken boligtype man boede i før genhusningen, og hvilken man flytter ind i efter genhusningen. Endvidere kortlægger vi, hvor mange husstande der modtog boligsikring eller boligstøtte henholdsvis før og efter genhusningen.

Herefter undersøger vi, om der er kommunale velfærdsydelse, som er steget mærkbart for de genhusede personer i tiden umiddelbart efter deres genhusning. Der kan være en bekymring hos kommunerne i forhold til, om det i forbindelse med, at kommunalbestyrelsen nedlægger forbud mod beboelse, viser sig, at beboerne, der skal genhuses, har brug for hjælp på en lang række andre parametre. Et opdaget behov for hjælp i forbindelse med genhusning kan medføre en ekstra økonomisk byrde oven i selve omkostningerne ved genhusningen. Vi undersøger dette ved at kortlægge for hver indsats eller aktivitet, som kan indebære en kommunal velfærdsydelse, hvor mange personer der modtager indsatsen, før de bliver genhuset, hvor mange der modtager indsatsen, efter de bliver genhuset, og hvor mange der modtager indsatsen hele vejen igennem (dvs. både før og efter genhusning). Hvis det var tilfældet, at populationen af genhusede ikke tidligere havde fået den støtte og hjælp, de havde brug for fra kommunen, vil vi se et mønster af store stigninger i antallet af kommunale velfærdsydelsesmodtagere efter genhusningen.

Det overordnede billede er, at der *ikke* kan identificeres store stigninger i antallet af personer, der modtager en given ydelse efter, og ikke *før*, genhusningen. De eneste ydelser, vi ser en stigning i, er anbringelser, alkoholmisbrugsbehandling og servicelovsydelser fraregnet udgifter til hjemløshed og stofmisbrugsbehandling. Servicelovsydelserne består næsten udelukkende af anden socialpædagogisk støtte. Der er således ikke stærke indikationer på, at dette er en befolkningsgruppe, som bliver "opdaget" ved genhusning og først derefter modtager de ydelser og indsats, de har behov for. Der er således ikke noget, der peger på, at denne gruppe kommer til at repræsentere en stigning i kommunens udgifter efter genhusningerne.

De øvrige hovedpointer i kapitlet er:

- Langt de fleste genhusede er blevet genhuset fra en bolig, som de lejer af en privatperson (78 pct.), 7 pct. er blevet genhuset fra private ejerboliger eller almene boliger, men næsten hele resten af populationen er blevet genhuset fra boliger, som er ejet af en privatperson, men som er registreret som "ikke benyttet" i boligregisteret, hvilket kan indikere, at der er tale om private fremlejer, som ikke er registreret.
- Der er en indikation på, at boligforholdene er forbedret efter genhusningen, idet andelen, der bor i almen bolig, er steget med 19 procentpoint, mens andelen, der bor i privat udlejning, er faldet tilsvarende.
- Andelen, der modtager boligstøtte efter genhusningen, er ligeledes steget efter genhusningen, med 10 procentpoint, fra 25 til 35 pct.

4.1 År for genhusning

Oprindeligt gik forespørgslen til kommunerne på genhusninger inden for de seneste 5 år, dvs. i perioden 2014-2018. En række kommuner har dog data på deres genhusninger længere tid tilbage med det resultat, at vi har genhusninger tilbage til 2010 i vores analysepopulation. Fordelingen af genhusninger på år (opgjort i husstande) er angivet i Tabel 1.1. Fordelingen af genhusninger på år opgjort i personer er i Bilag 3.

Tabel 4.1 Fordeling af genhusninger på år. I procent.

År	Pct.	Kumuleret pct.
2010	2	2
2011	3	5
2012	9	14
2013	8	22
2014	12	34
2015	13	47
2016	13	60
2017	20	80
2018	20	100
Total	100	

Anm.: N=353.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Som det kan ses af Tabel 4.1, er knap halvdelen af husstandene genhuset i årene 2010-15, det vil sige, at vi kan følge halvdelen af de genhusede husstande (i registerdata) i mindst 3 år efter deres genhusning. For den anden halvdel af husstandene, kan vi følge dem, der blev genhuset i 2016 (12 pct.) i 2 år efter genhusning, og dem, der blev genhuset i 2017 (20 pct.) i 1 år efter genhusning, mens vi kun kan følge de resterende 20 pct., der blev genhuset i 2018, i ganske få måneder efter deres genhusning.

4.2 Boligtype før og efter genhusning

Ifølge byfornyelsesloven har kommunen tilsynspligt med alle boliger uanset ejerform. Kommunen har genhusningspligt for husstande i leje-, ejer- og andelsboliger, men ikke for erhvervslejligheder. Vi kortlægger derfor ejerform og udlejningsforhold for de genhusede husstandes boliger for at undersøge, om de hovedsageligt bliver genhuset fra privat udlejning. Vi har også undersøgt ejerform og udlejningsforhold for deres boliger før genhusningen og for de boliger, de flyttede ind i, da de blev genhuset. Alle tre opgørelser er i Tabel 4.2.

Tabel 4.2 Bolig før, ved og efter genhusning. Fordeling af ejerform. I procent.

Ejerform	Bolig før genhusningsboligen	Genhusningsboligen	Bolig efter genhusningsboligen
Ejerbolig, inkl. andel	12	7	9
Privat udlejning	43	78	57
Almen udlejning	12	2	21
Andet	7	10	9
Ukendt	11	3	3
Ufødt/ikke i landet/død	14	0	1
Total	100	100	100

Anm.: N=756. Baseret på boligdata tilbage til 2004. For de, der har boet i deres genhusningsbolig tilbage til 2004 og før, har vi ikke data på deres bolig før genhusning. Dette er årsagen til den høje andel af ukendte ejerformer.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Hvis vi ser på genhusningsboligerne – den midterste søjle af tabellen – først, så finder størstedelen af genhusningerne i vores analysepopulation sted fra boliger, der udlejes privat, nemlig 78 pct., mens kun en lille del af genhusningerne sker fra ejerboliger (7 pct.) eller almene udlejningsboliger (2 pct.). Størstedelen af de resterende genhusninger (10 pct.) finder sted fra boliger med en ejerform, vi har kaldet "Andet", som dækker over alle resterende muligheder, som ikke er indeholdt i de andre kategorier, men hvor størstedelen er boliger, hvor udlejningsforholdet iflg. BBR-registeret står anført som, at boligen er "ikke benyttet", og som er ejet enten af en privatperson eller er anparts- eller andelsboliger. Dette kan indikere, at der er tale om private fremlejere, hvor det ikke er registreret, at boligen er lejet ud.

Når man ser på ejerformen for boligen før genhusning - de første søjler i Tabel 4.2 - er kategorierne af ejer og almene boliger lidt højere end i genhusningsboligen, hvilket indikerer, at nogle af de genhusede muligvis boede i en bedre bolig, før de flyttede i genhusningsboligen. Men, andelen af "Andet" og "Ukendt" er også høje, hvilket indikerer, at for en relativt stor gruppe var deres boligforhold formodentlig ligeså usikre i boligen før genhusningsboligen. Når man ser på boligen efter genhusning – den sidste søjle i Tabel 4.2 – så indikerer fordelingen af ejerform for de genhusede personer, at en betragtelig del af dem er blevet hjulpet godt videre, idet andelen i almen udlejning er steget fra 2 pct. til 21 pct. efter genhusningen, mens andelen i "Andet" er faldet med henholdsvis 1 procentpoint. Endelig er andelen, som er flyttet i en ejerbolig, de selv ejer, steget fra 7 til 9 pct. Det skal dog samtidig bemærkes, at selvom andelen i almen udlejning er steget efter genhusningen, så er andelen, der bor i privat udlejning efter genhusning, stadig høj – over halvdelen af de genhusede personer (57 pct.) genhuses i privat udlejning. På baggrund af de foreliggende data har vi ikke viden om, hvorvidt det er kommunerne, der sørger for genhusning af borgere i privat udlejning, eller om det er borgerne, der selv finder ny privat udlejning, efter de er flyttet ud af den kondemnable bolig. Det vil imidlertid kræve yderligere dataindsamling blandt kommunerne for at afdække disse forhold.

4.3 Kommunal velfærd før og efter genhusning

Først ser vi separat på boligstøtten ved at opgøre, hvor stor en del af de genhusede husstande der fik boligstøtte, mens de boede i deres genhusningsbolig, sammenlignet med, hvor mange, der fik det før og efter genhusningen, jf. Tabel 4.3. Boligstøtte er et tilskud til huslejen. En beboer kan søge boligstøtte, hvis vedkommende bor til leje. Er beboeren folke- eller førtidspensionist, kan vedkommende også søge boligstøtte til en ejer- eller andelsbolig.

Tabel 4.3 Boligstøtte for de genhusede husstande før, under og efter genhusning. Husstande. I procent.

	Bolig før genhusning	Genhusningsboligen	Bolig efter genhusning
Har fået boligstøtte	22	25	35
Har ikke fået boligstøtte	78	75	65
Total	100	100	100

Anm.: N (bolig før genhusning)=334, N (genhusningsboligen)=353, N (bolig efter genhusning)=347.

Note: 19 husstande er ikke registreret med en bolig før genhusningsboligen, fx pga. indvandring, mens 6 husstande ikke er registreret med en bolig efter genhusningsboligen, fx pga. udvandring.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Som man kan se, er der 22 pct. af beboere, der har modtaget boligstøtte i boligen før genhusning, og 25 pct., der har modtaget boligstøtte i genhusningsboligen. Den lave andel forud for genhusningen kan både skyldes, at beboere ikke kender til deres muligheder for at få boligstøtte, ikke får søgt boligstøtte eller bor i en bolig, hvortil der ikke kan bevilliges boligstøtte.

Andelen, der modtager boligstøtte efter genhusningen, stiger med 10 procentpoint fra genhusningsboligen til efter genhusningen, hvilket kan forklares ved, at en del husstande er blevet gjort opmærksomme på, at de er berettiget til boligstøtte, eller er flyttet i boliger, hvortil der kan bevilliges boligstøtte. Omvendt, når man sammenholder andelen af husstandene, som lejer deres bolig efter genhusning, er den tæt på 90 pct., samtidig med at gennemsnitsindkomsten blandt genhusede er markant lav, og at andelen, som modtager boligstøtte, er 35 pct., er der en del, der tyder på, at en langt større andel ville være berettiget til boligstøtte, hvis de søgte.

Herefter ser vi på en lang række andre velfærdsydelser, som alle er enten helt eller delvist finansieret af kommunen.

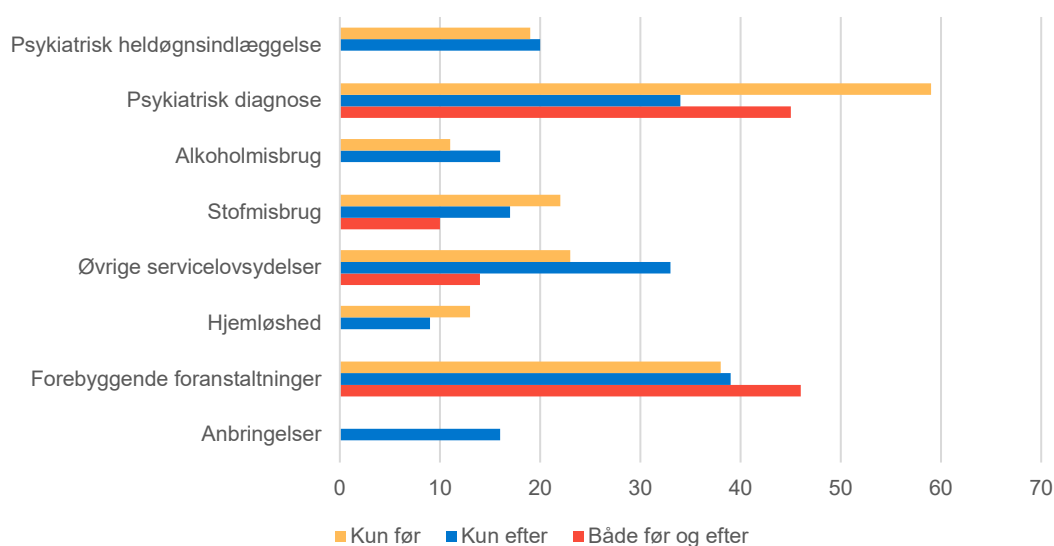
For hver af de genhusede personer ser vi på, hvad de har modtaget af ydelser før deres genhusningsdato, og hvad de har modtaget efter deres genhusningsdato. Vi deler op efter, om de kun har fået ydelsen før genhusningen, om de kun har fået ydelsen efter genhusningen, eller om de har fået ydelsen både før og efter genhusningen. Derefter ser vi på det aggregerede billede og tæller op samlet set over hele gruppen af genhusede, hvor mange personer der har fået den pågældende ydelse henholdsvis før, efter eller både før og efter genhusningen.⁴ Hvis vi finder, at der er markant flere, som får ydelser efter genhusningen, end der var før, kan det være en indikation på, at kommunen i forbindelse med genhusningen har "opdaget" personer, som har ubehandlede problemer, som fx børn, der har brug for forebyggende foranstaltninger, eller voksne, der viser sig at være berettigede til en førtidspension. Hvis der er store stigninger i antallene af ydelsesmodtagere for en række velfærdsydelser, ville man kunne lave en gennemsnitsberegning af, hvad det i så fald har indebåret af ekstra omkostninger for kommunen i forbindelse med disse genhusninger. Man skal dog være opmærksom på, at selv hvis man ser en stigning i antallet af ydelsesmodtagere i tiden efter genhusning, kan man ikke alene ud fra det konkludere, at stigningen er forekommet som en konsekvens af genhusningen. Det kunne lige så vel være den anden vej rundt – at kommunen i forbindelse med visitationen af en person eller en familie til fx en servicelovsydelse bliver opmærksom på, at personens eller familiens bolig er af så dårlig stand, at den skal kondemneres, hvorefter de samtidig sætter en genhusning i gang. Uden ekstra oplysninger om timingen af fx visitationen til ydelsen, eller direkte oplysninger om, hvorvidt der blev iværksat indsatser som følge af genhusningen, vil det være

⁴ Eftersom 40 pct. af genhusningerne finder sted i 2017-18, er der for stor en andel af de genhusede, hvor vi ikke har tilstrækkelige oplysninger i tiden efter genhusningen til at analysere individuelle forløb opdelt på velfærdsydelser og år før hhv. efter genhusningen. I stedet laver vi opgørelserne samlet set for gruppen, opdelt på før og efter genhusning.

umuligt at konkludere med sikkerhed på, om en stigning i antallet af ydelsesmodtagere efter genhusningen er et udtryk for, at der som følge af genhusningen er blevet opdaget ubehandlede problemer.

Vi går 3 år tilbage i tid før genhusningen for hver person. Grunden til, at vi har valgt 3 år, er, at vi kan følge cirka halvdelen af de genhusede husstande i mindst 3 år *efter* deres genhusning, så med et 3-årigt interval får vi for halvdelen af husstandene 3 år før genhusningen og 3 år eller mere efter genhusningen, mens det er omvendt for den anden halvdel af husstandene, hvor vi får 3 år eller mindre efter genhusningen. Skæringspunktet på 3 år ligger således midt imellem i forhold til antal år før og efter genhusning. Antallene af modtagere af sociale og sundhedsmæssige (psykiatriske) ydelser før, efter, og både før og efter genhusning er opgjort i Figur 4.1.

Figur 4.1 Sociale og sundhedsmæssige ydelser før og efter genhusning. Personer.

Anm.: N=756.

Note: Hjemløshed dækker over, om man har været registreret på et forsorgshjem eller herberg i perioden. Øvrige servicelovsydelser dækker over servicelovsydelser, fraregnet forsorgshjem og herberger samt stofmisbrugsbehandling, og består hovedsageligt af socialpædagogisk støtte.

Antallene af psykiatriske heldøgnsindlæggelser, personer med alkoholmisbrug samt anbringelser både før og efter genhusning, samt anbringelser kun før genhusning er censureret væk af diskretionshensyn.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

De gule søjler angiver antallet af personer, som modtog den pågældende ydelse før genhusningen (i løbet af en 3-årig periode ledende op til genhusningen), men ikke modtog den efter genhusningen. De blå søjler angiver antallet af personer, som modtog den pågældende ydelse efter genhusningen, men ikke modtog den før genhusningen. De røde søjler angiver antallet af personer, som modtog den pågældende ydelse både før og efter genhusning, enten i hele perioden eller på tidspunkter både før og efter genhusningen. Det er således de blå søjler set i forhold til de gule og røde, som er interessante i forhold til at afgøre, om der har været en stigning i antallet af ydelsesmodtagere efter genhusningstidspunktet.

Som man kan se af Figur 4.1, er det kun for Alkoholmisbrug, Øvrige servicelovsydelser og Anbringelser, hvor der er en stigning enten i forhold til antallet, der modtog ydelsen før genhusningen, eller i forhold til antallet, der modtager ydelsen både før og efter genhusningen. Og for Øvrige servicelovsydelser bliver antallet af modtagere efter genhusningen formodentlig

overestimeret i forhold til antallene før, idet registeret, der indeholder servicelovsydelser for voksne, ikke går længere tilbage end 3. kvartal af 2013. Det vil sige, at det kun er dem, der er blevet genhuset fra 3. kvartal 2016 og frem, vi kan følge de fulde 3 år tilbage, mens vi for alle andre genhusede enten mangler nogle af de år, hvor de potentielt kunne have modtaget ydelser efter serviceloven, eller hvor vi overhovedet ingen informationer har på dem vedrørende servicelovsydelser. Ifølge Bilag 3 mangler vi således denne information helt eller delvist for mindst 48 pct. af de genhusede personer, hvilket kan betyde, at antallene efter genhusning er overestimerede.

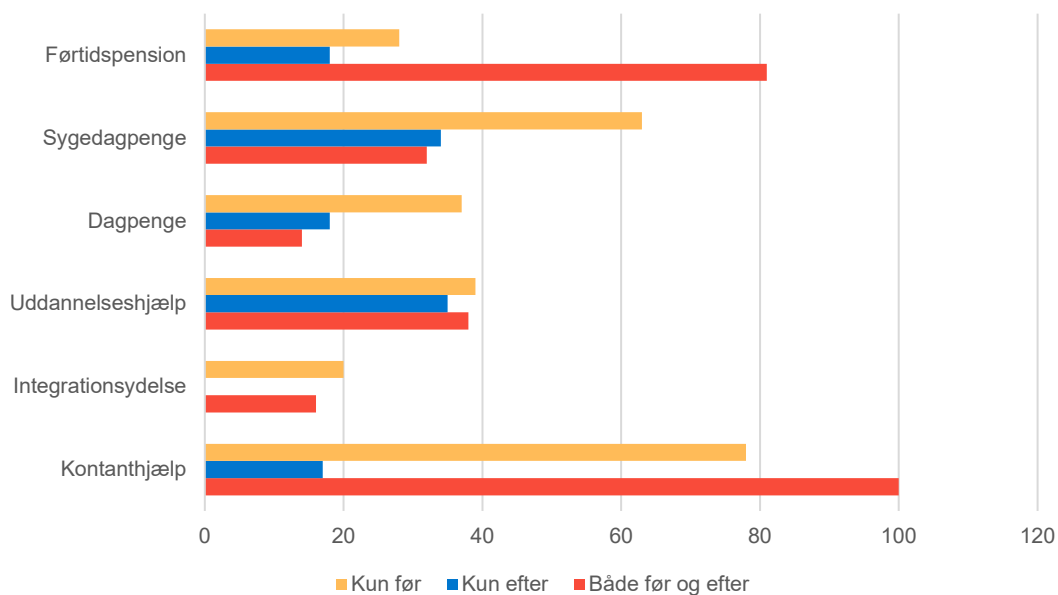
For alle andre ydelser er antallene før genhusning, og/eller både før og efter genhusning, større eller på samme niveau. Der er mere end 10 flere børn, der bliver anbragt i perioden efter genhusningen, end der var før, 5 flere personer med alkoholmisbrug og 10 flere personer, der modtager øvrige servicelovsydelser, som hovedsageligt består af socialpædagogisk støtte, men antallet af modtager af øvrige servicelovsydelser efter genhusning er formodentlig overestimeret, som nævnt ovenfor. Omvendt er der færre, der på et tidspunkt i perioden registreres som hjemløse, og færre personer med stofmisbrug efter genhusning end før. Det er værd at bemærke, at selve antallene af genhusede borgere registreret med de forskellige sociale velfærdsydelser er forholdsvis små grundet den trods alt forholdsvis lille population (selvom de er stærkt overrepræsenteret i forhold til befolkningen), og det er derfor usikkert, om man kan klassificere fx fem personer som en reel stigning, eller om det er en tilfældighed. Set på den baggrund, er anbringelser den eneste af de sociale foranstaltninger, hvor tallene kunne indikere, at der var tale om et socialt problem, der ikke var kendskab til før genhusningen. Det viser sig imidlertid, at knap halvdelen af de børn, der bliver anbragt efter deres genhusning, har modtaget forebyggende foranstaltninger før anbringelsen, hvilket indikerer, at de således allerede er kendt af kommunen, samt at anbringelserne i gennemsnit ligger næsten 2 år efter genhusningen. I forhold til opgørelsen i Figur 4.1 af de forebyggende foranstaltninger, er det også værd at bemærke, at antallet af børn, der modtager forebyggende foranstaltninger både før og efter genhusningen, er højere end antallene kun før og kun efter, hvilket indikerer, at en del af gruppen af genhusede allerede er kendt af kommunen og får hjælp af kommunen uagtet genhusningen.

Herefter ser vi på de arbejdsmarkedsrelaterede ydelser, jf. Figur 4.2. Billedet af ingen stigninger efter genhusning er endnu mere entydigt for arbejdsmarkedsydelse.⁵ Figuren understreger derudover, hvad vi også så i kapitel 2, nemlig at dette er en gruppe, som er langt mere udsat end befolkningen generelt – antallet af personer, som er kontanthjælpsmodtagere eller førtidspensionister både før og efter genhusningen, er højt. Omkring 500 af personerne er mellem 18 og 64 år, dvs. at andelen, der på tidspunkter eller igennem hele perioden, både i perioden 3 år før genhusningen og i hele perioden efter genhusningen op til 2018, er på førtidspension eller kontanthjælp, er over en tredjedel.

---

⁵ Vi har kun medtaget de arbejdsmarkedsydelse (arbejdsmarkedsindsatser), hvor antallene samlet set er store nok ift. diskretionshensyn.

Figur 4.2 Arbejdsmarkedsydelser før og efter genhusning. Personer.

Anm.: N=756.

Note: Antallet af personer på integrationsydelse kun efter genhusning er censureret væk af diskretionshensyn.

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Der er således ikke entydigt en indikation af, at gruppen af genhusede er en gruppe, som hovedsageligt modtager velfærdsydelser efter deres genhusning, men ikke før.⁶ Analyserne viser snarere et billede af en gruppe borgere, som har det tilfælles, at de har en høj grad af udsathed – både social og økonomisk udsathed – som viser sig på mange forskellige parametre og dermed tegner et sammensat og komplekst billede.

⁶ Vi afstår derfor fra at lave en gennemsnitsberegning af, hvad genhusningen har indebåret af ekstra omkostninger for kommunen, da der netop ikke er markante stigninger i velfærdsydelse efter genhusning sammenlignet med tiden før genhusning, eller igennem hele perioden både før og efter genhusning.

Litteratur

- Børne- og Socialministeriet. (2017). *Socialpolitisk Redegørelse*. Børne- og Socialministeriet.
- Christensen, G., Jakobsen, V., Ememark, M. H., Nielsen, H., Mehlsen, L., Stabell, C. L., Søgaard, C. D., & Aner, L. G. (2018). *Boligsociale indsatser til småbørnsfamilier i udsatte boligområder: Evaluering af Landsbyggefondens boligsociale indsatser finansieret af 2011-14-midlerne*. VIVE - Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd.
- Christensen, G., Jakobsen, V., Ememark, M. H., Stabell, C. L., Søgaard, C. D., & Nielsen, H. (2019). *Boligsociale indsatsers bidrag til at forebygge kriminalitet i udsatte boligområder. Evaluering af Landsbyggefondens boligsociale indsatser finansieret af 2011-14-midlerne*. VIVE - Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd.
- Christensen, G., Jeppesen, A. G., Kjær, A. A., & Markwardt, K. (2015). *Udsættelser af lejere - udvikling og benchmarking. Lejere berørt af fogedsager og udsættelser i perioden 2007-13*.
- Danmarks Statistik. (2000). *Indvandrernes uddannelse*.
- Danmarks Statistik. (2017). *Ækvivaleret disponibel indkomst*.
- Kristensen, N., Kolodziejczyk, C., & Wittrup, J. (2007). *Nedrivninger af huse og fremtidige nedrivningsbehov i Danmark*.
- Transport- og Boligministeriet. (2020). *Lov om byfornyelse og udvikling af byer. LBK nr. 144 af 21/02/2020*.

Bilag 1 Registerdata

I denne rapport anvender vi befolknings- og bopælsoplysninger fra Danmarks Statistiks registre for perioden 2007 til 2018. For denne periode har vi oplysninger om hele befolkningen i alderen 0-65 år. Hertil har vi knyttet oplysninger fra Sundhedsdatastyrelsen. Den første genhusning finder sted i 2010, og eftersom vi baserer analysen på data fra en række udvalgte kommuner (og ikke på alle landets kommuner), har vi begrænset os til at betragte bopæls- og kommuneoplysninger for de genhusede efter kommunalreformen for at fastholde de samme kommuner igennem hele rapporten. For en række registre, hvorfra vi henter baggrundsvARIABLE, går vi tilbage til 2005, fx for kriminalitet og psykiske lidelser, eller til 1980, fx for forebyggende foranstaltninger og anbringelser.

Registre og perioder

I denne rapport anvender vi oplysninger fra følgende registre fra Danmarks Statistik:

- BEF – Befolkningen
- BEFBOP – Bopælsændringer
- BEFADR – Adresseregister
- UDDA – Uddannelser (BUE)
- IND – Indkomst
- KRAF – Kriminalitet, afgørelser
- KRSI – Kriminalitet, sigtelser
- LPR – Landspatientregistret diagnoser (DIAG)
- LPSY – Landspatientregistret psykiatri – oplysninger om diagnoser (DIAG)
- AKM – Arbejdsklassifikationsmodulet
- BUAF – Børn og unge anbragte (forløb)
- BUFO – Børn og unge forebyggende foranstaltninger
- HANDIC – Handicapydelse
- BBRE – Bygge og boligregister (enheder)
- BBRENHED – Bygge og boligregister (enheder)
- BOST – Boligstøtte.

I rapporten anvender vi oplysninger fra følgende registre fra Sundhedsdatastyrelsen:

- Register over Stofmisbrugere i Behandling (SIB)
- Det Nationale Alkoholbehandlingsregister (NAB).

I rapporten anvender vi endvidere oplysninger fra Beskæftigelsesministeriets forløbsdatabase DREAM.

Vi anvender oplysninger fra de følgende tidsperioder for de enkelte registre:

- BEF – 2005-2018
- BEFPOP – 2005-2018
- BEFADR – 2019 (kumuleret)

- UDDA – 2019 (kumuleret)
- IND – 2005-2018
- DREAM – 2005-2019
- KRAF – 2005-2018
- KRSI – 2005-2018
- LPR – 2005-2018
- LPSY – 2005-2018
- AKM – 2005-2018
- BUAF – 2018 (kumuleret)
- BUFO – 2018 (kumuleret)
- HANDIC – 4. kvartal 2013-2018
- BBRE – 2004-2008
- BBRENHED – 2009-2018
- BOST – 2007-2018
- SIB – 2007-2013
- NAB – 2006-2018.

Baggrundsvariable

I det følgende beskriver vi nogle af de variable, som vi anvender til analyserne i denne rapport.

Oprindelse

Vi deler befolkningen op efter herkomst og oprindelsesland, hvor herkomst beskriver, om personen er indvandrer, efterkommer eller dansker. I nogle analyser deler vi befolkningen op i to grupper: personer med dansk eller vestlig oprindelse og personer med ikkevestlig oprindelse. Personer med dansk oprindelse afgrænses efter variabelen herkomst. Personer med vestlig og ikkevestlig oprindelse er enten indvandrere eller efterkommere.⁷ Vestlige lande omfatter alle 28 EU-lande samt Andorra, Island, Liechtenstein, Monaco, Norge, San Marino, Schweiz, Vatikanstaten, Canada, USA, Australien og New Zealand. Ikkevestlige lande er alle øvrige lande.

Uddannelsesoplysninger

Vi anvender højest fuldført uddannelse i nogle af analyserne i rapporten. Vi opgør andelen, der har grundskole, ukendt uddannelse⁸, eller har mindre end 9. klasse som højest fuldførte uddannelse.

Familieforhold

Variablene vedrørende familieforhold tager udgangspunkt i Danmarks Statistiks E-familiebegreb.⁹ Ifølge definitionen af en E-familie består en familie af en eller flere personer, der bor på den samme adresse og har visse indbyrdes relationer. En familie kan bestå af en enlig eller et

⁷ Danmarks Statistik opdeler befolkningen i indvandrere, efterkommere og personer med dansk oprindelse (se Danmarks Statistik 2017)

⁸ Vi har bl.a. mangelfulde oplysninger om indvandrernes uddannelse. Det hænger sammen med, at de fleste indvandrere ikke har afsluttet en uddannelse i Danmark. Danmarks Statistisk har prøvet at mindske problemet med manglende uddannelsesoplysninger ved at gennemføre spørgeskemaundersøgelser blandt indvandrere og spørge til deres uddannelse, men der er stadig mange indvandrere, der mangler oplysninger for. Danmark Statistik har imputeret oplysninger om uddannelse for en større gruppe af indvandrere (se fx(Danmarks Statistik, 2000)). Vi har dog valgt at kategorisere højeste fuldførte uddannelse som uoplyst, hvis uddannelsesoplysningen er imputeret. Sidstnævnte kan vi se ud fra variabelen HF_KILDE.

⁹ <https://www.dst.dk/da/TilSalg/Forskningservice/Dokumentation/hoejkvalitetsvariable/familier/familie-id>

par^[1] med eller uden hjemmeboende børn under 25 år. Vi deler familierne op i to familietyper: enlig og par. En parfamilie kan fx bestå af to voksne, som er et par, *eller* to voksne, som er et par og har hjemmeboende børn.

Anvendelsen af E-familiebegrebet indebærer fx, at to personer, der er gift, kun er en del af den samme familie, hvis de bor på samme adresse, mens de er en del af to forskellige familier, hvis de bor på hver sin adresse. Også kun de børn, der bor på samme adresse som forælderen, er en del af forældrens familie. For et barn, som fx bor sammen med sin biologiske mor og morens ægtefælle, som ikke er barnets biologiske far, vil både moren og morens ægtefælle blive opfattet som forældre til barnet. Det vil sige, at når vi i analyserne inddrager forældrenes socioøkonomiske karakteristika, er det ikke nødvendigvis de biologiske forældres karakteristika, men "sambo-forældrenes" karakteristika. En person under 25 år, som bor hos sine forældre, er endvidere ikke en del af forældrenes familie, hvis personen selv er gift eller har et barn. I så fald har personen sin egen familie sammen med ægtefællen/barnet.

Tilknytningen til arbejdsmarkedet

Som mål for arbejdsmarkedstilknytning anvender vi den socioøkonomiske klassifikation (socio13). Den socioøkonomiske klassifikation for året dannes ud fra oplysninger om personens væsentligste indkomstkilde eller beskæftigelse i det pågældende år. Ud fra disse oplysninger fastlægges, om personen er selvstændig, medarbejdende ægtefælle, lønmodtager, arbejdsløs eller uden for arbejdsstyrken, herunder pensionist, kontanthjælpsmodtager eller uddannelsessøgende. Når man samtidigt lægger en aldersbegrænsning på personerne, kan man herudfra opgøre, hvilke beboere der ikke er i beskæftigelse i året.

Kriminalitet

Oplysninger om sigtelser og afgørelser stammer fra Det Centrale Kriminalregister, som vi har indhentet gennem Danmarks Statistik.

I analyserne medtager vi sigtelser efter straffeloven, lov om euforiserende stoffer og våbenloven. Derimod inkluderer vi ikke sigtelser efter færdselsloven. I forhold til afgørelser medtager vi alle afgørelser om betinget eller ubetinget fængselsstraf for overtrædelser af straffeloven, lov om euforiserende stoffer og våbenloven. Derimod inkluderer vi ikke bødestrafte, uanset lovovertrædelse, og heller ikke betingede eller ubetingede fængselsstraffe som følge af overtrædelser af færdselsloven.

Psykisk lidelse

Vi måler psykisk lidelse på baggrund af data fra Landspatientregistret, som indeholder oplysninger om alle kontakter til somatiske og psykiatriske sygehuse i Danmark. De psykiske diagnoser, vi registrerer som en psykisk lidelse, omfatter både svære psykiske lidelser som fx skizofreni, bipolar lidelse og borderline, men også mere moderate psykiske lidelser såsom depression, angstlidelser, OCD, spiseforstyrrelser, ADHD og adfærdsforstyrrelser. Tabellen neden for viser de psykiatriske diagnoser med tilhørende ICD-10-diagnosekoder, som vi i denne undersøgelse har defineret som en psykisk lidelse. Endelig er der en række psykiske eller kognitive tilstande med lettere symptomer, som vi ikke medregner som psykiske lidelser, fx kleptomani og ord- og talblindhed. Vi inddrager heller ikke forskellige former for udviklingsforstyrrelser eller øvrige tilstande såsom autisme, mental retardering og demens.

---

[1] Et par kan være gift, samlevende eller samboende.

Bilagstabel 1.1 Diagnoser for psykiske lidelser med tilhørende ICD-10-koder.

Diagnose	ICD-10-kode	Indhold
Skizofreni	F20.0-20.9	-
Skizotypisk sindslidelse	F21.0-21.9	-
Øvrige psykoser	F22.0-29.9	Paranoide psykoser, induceret psykose, skizoaffektive psykoser mv.
Mani og bipolar lidelse	F30.0-31.9	Manisk enkeltepisode, bipolar affektiv sindslidelse mv.
Borderline	F60.3	Personlighedsforstyrrelser af borderline-typen
Let eller moderat depression	F32.1, F32.2, F32.8-32.9, F33.1, F33.2, F33.4-33.9	Depressiv enkeltepisode af lettere eller moderat grad, periodisk depression i episode af lettere eller moderat grad mv.
Svær depression	F32.2, F32.3, F33.2, F33.3	Depressiv enkeltepisode af svær grad, periodisk depression i episode af svær grad mv.
Andre affektive lidelser	F34.0-39.9	Vedvarende affektive tilstande, andre affektive sindslidelser eller tilstande mv.
Angstlidelser	F40.0-41.9	Fobiske angsttilstande, andre angsttilstande, panikangst, generaliseret angst mv.
OCD	F42.0-42.9	-
Svære belastnings- og tilpasningsreaktioner	F43.0-43.9	PTSD, akut belastningsreaktion, tilpasningsreaktion mv.
Spiseforstyrrelser	F50.0-50.9	Nervøs spisevægring, nervøs spiseanfaldstilbøjelighed mv.
Personlighedsforstyrrelser	F60.0-60.30, F60.32-62.9	Specifikke forstyrrelser af personlighedsstrukturen, ikke-organiske personlighedsændringer, patologiske vane- og impulshandlinger mv.
ADHD	F90.0-90.9, F98.8C	-
Adfærdsforstyrrelser	F91.0-92.9	Usocialiseret adfærdsforstyrrelse, socialiseret adfærdsforstyrrelse, depressiv adfærdsforstyrrelse mv.

Misbrug

Oplysninger om misbrug stammer fra Register over Stofmisbrugere i Behandling, Det Nationale Alkoholbehandlingsregister og Landspatientregisteret. Misbrug indeholder således både stof- og alkoholmisbrug.

Stofmisbrug inkluderer opioider (heroin, metadon, buprenorphin, andre opioider), andre hårde stoffer (kokain, amfetamin, ecstasy, hallucinogener), hash og medicin/andet (benzodiazepiner, opløsningsmidler og andet). Stofmisbrug operationaliseres ud fra, at personen har angivet et stof fra en af ovenstående kategorier som sit hovedstof i Register over Stofmisbrugere i Behandling. Personer, der optræder i Landspatientregisteret med en diagnose relateret til stofmisbrug, opgøres ligeledes med et stofmisbrug. Personer i substitutionsbehandling med metadon eller buprenorphin indgår kun i analysen som stofmisbrugere, hvis de samtidig er registreret med et aktivt misbrug af mindst et af stoftyperne nævnt ovenfor.

Alkoholmisbrug opgøres som alle personer, der har været i alkoholbehandling ifølge Det Nationale Alkoholbehandlingsregister. Fra Register over Stofmisbrugere i Behandling opgøres personer, der har oplyst, at de dagligt indtager alkohol.

Fra Landspatientregisteret medtages endelig en række diagnoser relateret til stof- eller alkoholmisbrug, der kan ses i den næste tabel.

Bilagstabel 1.2 Diagnoser for misbrugstyper med tilhørende ICD-10-koder.

Misbrug	ICD-10-kode	Indhold
<i>Stofmisbrug</i>		
Opiatmisbrug	F11.1-11.4, F11.9 T40.1, T40.3	Skadelig brug, afhængighedssyndrom, abstinensstilstand eller uspecificeret psykisk lidelse eller adfærdsforstyrrelse, forårsaget af brug af opioider. Forgiftning med heroin eller metadon.
Misbrug af andre hårde stoffer	F14.1-14.3, F14.9 F15.1-15.3, F15.9 F16.1-16.2, F16.9 F19.1-19.4, F19.9	Skadelig brug, afhængighedssyndrom, abstinensstilstand eller uspecificeret psykisk lidelse eller adfærdsforstyrrelse, forårsaget af brug af kokain, andre centralstimulerende stoffer, hallucinogener eller multiple eller andre psykoaktive stoffer.
Hashmisbrug	F12.1-12.2, F12.9	Skadelig brug, afhængighedssyndrom eller uspecificeret psykisk lidelse eller adfærdsforstyrrelse, forårsaget af brug af cannabis.
Misbrug af medicin/ andet	F13.1-13.4, F13.9 F18.1-18.2, F18.9	Skadelig brug, afhængighedssyndrom, abstinensstilstand eller uspecificeret psykisk lidelse eller adfærdsforstyrrelse, forårsaget af brug af sedativa, hypnotika eller flygtige opløsningsmidler.
<i>Alkoholmisbrug</i>		
	F10.1-10.9	Psykiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser, forårsaget af brug af alkohol, herunder fx skadelig brug, afhængighedssyndrom, abstinensstilstand og psykotisk tilstand.

Ydelser efter serviceloven

Oplysninger om servicelovsydelser stammer fra registeret HANDIC, som startede i 4. kvartal 2013 (også i nogle sammenhænge kaldet De Kommunale Serviceindikatorer, se fx (Børne- og Socialministeriet, 2017)). I starten dækkede registeret ikke alle landets kommuner. De fleste af de 20 genhusningskommuner er repræsenteret i registeret tilbage til 2013 (dog har nogle af kommunerne i de tidligere år meget lave aktivitetstal, hvilket indikerer, at registeret i de år muligvis ikke omfatter samtlige borgere i kommunen, der rent faktisk modtager den pågældende ydelse). Undtagelserne er Brønderslev, Ringkøbing-Skjern, Sønderborg, Billund og Vejle, som først optræder i registeret senere end 2013.

Registeret indeholder en række indsatser på voksenhandicapområdet under serviceloven, herunder socialpædagogisk støtte, botilbud, ledsagerordning, beskyttet beskæftigelse, aktivitets- og samværstilbud og BPA (Borgerstyret Personlig Assistance). Det er ikke alle indsatser og typer af støtte efter serviceloven til voksne, der indgår. Eksempelvis indgår hjemmehjælp, hjælpemidler, forbrugsgoder og genoptræning ikke i opgørelsen.

For de genhusede, som modtager servicelovsydelser, er langt størstedelen socialpædagogisk støtte (§ 85) ikke i forbindelse med botilbud. De andre ydelser, som ganske få genhusede modtager i perioden, er aktivitets- og samværsydelse, beskyttet beskæftigelse, længerevarende eller midlertidige ophold på botilbud og socialpædagogisk støtte på botilbud.

Arbejdsmarkedsydelser

Oplysninger om arbejdsmarkedsydelser i form af beskæftigelsesindsatser kommer fra DREAM-registeret, der indeholder oplysninger om samtlige personer, der har modtaget en række forskellige typer af overførselsindkomster. Oplysningerne er opgjort for hver uge i løbet af året, og vi medregner en person som havende modtaget en arbejdsmarkedsydelse, hvis personen har modtaget ydelsen i mindst én uge i perioden. Vi anvender oplysninger om samtlige arbejdsmarkedsydelser, som de genhusede har modtaget i perioden 2008-2019.

Boligstøtte

Boligstøtte er hjælp til boligudgifter, og støtten tildeles efter ansøgning afhængigt af en husstands sammensætning, indkomst- og boligforhold. Boligstøtte er den samlede betegnelse for boligsikring (til almindelige lejere) og boligydelse (til pensionister). Vi har endvidere medtaget boligstøtte givet i form af lån til boligejere.

Indkomst

I beregningen af fattigdomsraten anvender vi oplysninger om den disponible indkomst for hvert medlem af E-familien. Den disponible indkomst beregnes som summen af erhvervsindkomst, offentlige overførsler, private pensioner, formueindkomst samt anden personlig indkomst. Alle disse indkomster er før skat. Dernæst trækkes skatter, renteudgifter og underholdsbidrag fra, og lejeværdi af egen bolig lægges til.

Til at belyse fattigdom anvender vi OECD's fattigdomsmål, hvor en person anses for at være fattig, hvis den pågældende har en ækvivaleret disponibel indkomst under 50 pct. af medianen. Beregningen af fattigdomsraten er nærmere beskrevet i boks 1.

Boks 1. Definition af fattigdom

Fattigdomsraten for en befolkningsgruppe er andel personer i gruppen, som er fattige. En person anses for at være fattig, hvis den pågældende har en ækvivaleret disponibel indkomst under 50 pct. af medianen. Det vil sige, at fattigdomsraten er andel personer i gruppen, der har en ækvivaleret disponibel indkomst under 50 pct. af medianen.

Medianindkomst

Medianen er det indkomstniveau, der deler befolkningen i to lige store grupper. Der er altså lige mange, der ligger over som under medianen.

Ækvivaleret disponibel indkomst

Den disponible indkomst udregnes som indkomst efter skat og *ækvivaleres* for at tage højde for størrelsen af familien. Det vil sige, at der tages udgangspunkt i hele familiens indkomst. Vi anvender her OECD's modificerede skala til beregning af ækvivaleret indkomst. Det indebærer, at den første voksne har vægten 1, den anden voksne og børn over 14 år har vægten 0,5 og børn til og med 14 år har vægten 0,3 (Danmarks Statistik, 2017). Dette betyder, at hvert medlem i familien får den samme ækvivalerede indkomst, der afhænger af familiens samlede indkomst og familiens sammensætning.

Ideen bag at anvende ækvivaleret indkomst er, at jo større familien er, jo flere er der til at deles om familiens boligudgifter og varige forbrugsgoder, og det er muligt at købe meget mad ind ad gangen, hvilket er billigere end småindkøb.

Anvendt familiebegreb

Til at afgrænse en familie anvender vi Danmarks Statistiks e-familiebegreb. Det indebærer, at barnets familie består af en til to voksne og eventuelt søskende på samme adresse.

Bilag 2 Kommuner med genhusninger

Bilagstabel 2.1 Fordeling på kommuner. Husstande. I procent.

Kommune	Antal husstande	Pct.
Brønderslev	16	5
Guldborgsund	137	38
Hedensted	9	3
Hjørring	9	3
Lemvig	33	9
Lolland	6	2
Mariagerfjord	68	19
Norddjurs	5	1
Ringkøbing-Skjern	18	5
Stevns	5	1
Sønderborg	6	2
Tønder	20	6
Vesthimmerland	9	3
Andre (Billund, Frederikssund, Ikast-Brande, Kalundborg, Nyborg, Vejle, Ærø)	12	3
Total	353	100

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Bilagstabel 2.2 Fordeling på kommuner. Personer. I procent.

Kommune	Antal personer	Pct.
Brønderslev	36	5
Guldborgsund	245	32
Hedensted	25	3
Hjørring	14	2
Lemvig	59	8
Lolland	25	3
Mariagerfjord	139	18
Norddjurs	16	2
Ringkøbing-Skjern	65	9
Stevns	15	2
Sønderborg	18	2
Tønder	51	7
Vesthimmerland	15	2
Andre (Billund, Frederikssund, Ikast-Brande, Kalundborg, Nyborg, Vejle, Ærø)	33	4
Total	756	100

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik.

Bilagstabel 2.3 Befolkningstæthed for genhusningskommunerne.

Kommune	Befolkningstæthed
Brønderslev	Tyndt befolket
Guldborgsund	Tyndt befolket
Hedensted	Tyndt befolket
Hjørring	Tyndt befolket
Lemvig	Tyndt befolket
Lolland	Tyndt befolket
Mariagerfjord	Tyndt befolket
Norddjurs	Tyndt befolket
Ringkøbing-Skjern	Tyndt befolket
Stevns	Tyndt befolket
Sønderborg	Medium befolket
Tønder	Tyndt befolket
Vesthimmerland	Tyndt befolket
Billund	Medium befolket
Frederikssund	Medium befolket
Ikast-Brande	Medium befolket
Kalundborg	Tyndt befolket
Nyborg	Medium befolket
Vejle	Tyndt befolket
Ærø	Tyndt befolket

Kilde: <https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/nomenklaturer/urbaniseringsgrad--degurba----danmarks-statistik>

Bilag 3 Fordeling af genhusninger på år

Bilagstabel 3.1 Fordeling af genhusninger på år. 2010-2018. Personer. I procent.

År	Antal personer	Pct.	Kumuleret pct.
2010	15	2	2
2011	9	1	3
2012	66	9	12
2013	66	9	21
2014	98	13	34
2015	108	14	48
2016	98	13	61
2017	135	18	79
2018	161	21	100
Total	756	100	

Kilde: Egne beregninger på kommunal data om genhusede personer og data fra Danmarks Statistik

Bilag 4 Definition af Ejerform

Variablen Ejerform, som benyttes i afsnit 4.2, er defineret som et kryds mellem ejerforholdet for boligen og boligens udlejningsstatus, hvilket er at finde i registervariablene ejerforholdskode og enh_udlejningsforhold2 i registrene BBRE (2007-2008) og BBRENHED (2009-2018). Kategorierne er defineret i tabellen neden for.

Bilagstabel 4.1 Definition af kategorierne i variablen Ejerform.

Kategori for Ejerform	Udlejningsforhold	Ejerforhold
Ejerbolig	Benyttet af ejer	Ejet af privatpersoner
Andelsbolig		Andelsboligforening
Almen bolig		Almen boligforening
Privat udlejning	Udlejet	Ejet af privatpersoner
Andet	Udlejet, uoplyst, ikke benyttet eller mangler	Alle typer af ejerformer, se note
Ukendt	Mangler	Mangler

Note: Ejerforholdskoden kan antage følgende værdier: uoplyst, ejet af: privatpersoner eller interessentselskab, almen forening, aktie-, anparts- eller andet selskab (ikke interessentselskab), forening- eller selvejende institution, andelsboligforening, den kommune, som ejendommen ligger i, anden primærkommune, region, staten, andet herunder moderejendomme for bebyggelser, der er opdelt i ejerlejligheder, samt ejendomme, der ejes af flere forskellige ejere.

Kilde: Danmarks Statistiks variabel dokumentation.

**VIDEN
VELFÆRD**

DET NATIONALE FORSKNINGS-
OG ANALYSECENTER FOR VELFÆRD